

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 11/2002 - 32 pàgines
Sessió ordinària del dia 31 d'octubre del 2002

El dia 31 d'octubre del 2002, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 58/2002, que és el següent:

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell, Joan Monegal Blasi i Olga Forné Angrill, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei relatiu a la construcció i l'explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Olga Forné Angrill
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències del Sr. Roc Rossell Dolcet per trobar-se fora del país per motius familiars i dels Srs. Antoni Riberaygua i Josep Dallerès per trobar-se fora del país per motius personals.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial; Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia, i Xavier Montané Atero, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari
de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem, doncs, directament al punt únic de l'ordre del dia d'avui.

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pels M. I. Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell, Joan Monegal Blasi i Olga Forné Angrill, consellers generals del Grup Mixt, al Projecte de llei relatiu a la construcció i l'explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 50/2002 del 24 de setembre i s'hi han presentat dos esmenes a la totalitat, presentades respectivament pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i pels consellers generals integrants del Grup Mixt: Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell, Olga Forné Angrill i Joan Monegal Blasi, i que han estat publicades en el Butlletí número 55/2002 del 15 d'octubre.

Abans de començar el debat demanaria si el debat de les esmenes i la votació de les esmenes esteu d'acord en fer-ho conjuntament? Sí?

Bé, doncs, per tant passem a la presentació de les esmenes pel Grup Socialdemòcrata.

Té la paraula el Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Assistim avui al segon acte, l'acte central, d'una tragèdia. Dic d'una tragèdia, pels efectes devastadors sobre el medi ambient i, si més no, pels perills que ha comportat per a la salut de les persones la imprevisió de Govern, que ha permès durant anys el funcionament d'un forn incinerador obsolet sense preocupar-se de controlar els nivells de contaminació que generava.

El primer acte va consistir en el tancament el dia 21 d'octubre, amb mesos de retard, del vell forn incinerador de Cal Rosselló. Avui, amb

urgència, sense que coneixem encara la resta d'informes sobre els efectes de la contaminació per dioxines, furans, metalls pesants i altres productes contaminants, es tracta d'aprovar a corre-cuita, per llei, una concessió que garanteix a una societat concessionària atípica, amb majoria de capital estranger, un negoci rodó, amb uns beneficis ben sucosos i sense cap risc, com demostrarem més endavant. El tercer acte trigarà encara uns dies, quan es facin públics la resta d'informes i estudis sobre els efectes de la contaminació per dioxines i metalls pesants.

Tant de bo que ens equivoquem, però molt ens temem que els resultats palesaran que els efectes d'aquesta contaminació són encara més greus que els que coneixem fins ara.

Perquè sinó, com s'explica la urgència per discutir les esmenes a la totalitat presentades i, en cas que no prosperin, l'aprovació del Projecte de llei? No hauria estat més lògic, més intel·ligent, esperar a conèixer amb exactitud els gravíssims efectes que ha tingut la contaminació provocada pel forn abans de decidir construir-ne un altre o prendre qualsevol decisió?

El Partit Socialdemòcrata no comparteix la filosofia que ha inspirat el concurs per a l'adjudicació mitjançant concessió administrativa del Centre de Tractament de Residus del Principat d'Andorra. El Partit Socialdemòcrata no pot compartir, de cap de les maneres, la filosofia del Govern basada en què la incineració de residus, que no és la millor alternativa per a la salut de les persones, sigui la millor per al país.

Els socialdemòcrates, per contra, volem que la totalitat dels residus que generem siguin tractats i valoritzats seguint els criteris de la Unió Europea, és a dir, prioritzant els principis de reducció dels residus, de precaució, de reutilització i de reciclatge per sobre de la incineració o l'eliminació.

Tanmateix som conscients que, ara per ara, a curt o mig termini, potser no és possible assolir aquest objectiu i que possiblement cal que una part dels residus siguin tractats tèrmicament.

Ara bé, això no significa que no es puguin reciclar i valoritzar molts més residus dels que preveu Govern sense necessitat de cremar-los. No compartim un projecte basat en la valorització energètica que comporta que els residus són -entre cometes- "el combustible" per produir energia i, lògicament, com més

combustible posem al forn, més energia produïrem. Cal recordar que, segons el plec de bases del concurs, un dels criteris de valoració de les propostes és la maximització del rendiment energètic net del centre.

No podem compartir un projecte que recull el compromís de Govern a aportar, cada any, un mínim de 45.000 tones de residus per ser cremats. Nosaltres, al contrari, plantejaríem el compromís d'aportar com a màxim un determinat nombre de tones per a ser incinerades. Aquesta filosofia, la d'aportar un mínim de residus cada any, xoca frontalment amb tota la política de la Unió Europea en matèria de residus, ja que va en contra d'afavorir la reutilització i el reciclatge. Cal dir, a més, que d'acord amb el projecte de llei, si el Govern no aportés aquest mínim de 45.000 tones cada any es modificaria la subvenció que es paga en concepte de cànon d'explotació, de manera que el Govern hauria de pagar a la futura societat concessionària quantitats suplementàries a les milionàries quantitats ja previstes.

No estem d'acord que, en contra del que determina el Pla de sanejament d'Andorra, aprovat pel Govern l'any 1996, els llots de les depuradores s'incinerin, sinó que apostem perquè tant els fangs de les depuradores com els anomenats residus verds, provinents de l'agricultura i la jardineria, siguin valoritzats mitjançant un sistema de compostatge. Però nosaltres volem anar més lluny. Apostem també perquè els residus orgànics, que, no hem d'oblidar-ho, constitueixen el gruix dels residus sòlids urbans, no siguin cremats sinó que siguin també valoritzats mitjançant un sistema de compostatge.

No podem compartir un projecte que relega fins d'aquí a uns anys -i ja veurem si es farà- la recollida selectiva i el centre de triatge de residus. Molts ciutadans d'aquest país, amb consciència ecològica, estan disposats a col·laborar en l'objectiu de reduir la quantitat de residus que es cremen al forn i per això estan disposats a realitzar des dels seus domicilis una tria ja des d'ara.

Els socialdemòcrates creiem en la gent d'Andorra. Estem convençuts que la immensa majoria dels ciutadans col·laboraria de bon grat en la recollida selectiva de les deixalles. Per això volem que, de forma immediata, s'instauri aquest sistema de recollida i que es posi en marxa també el centre de triatge per evitar

d'aquesta manera haver de continuar cremant les deixalles i contaminant el país.

No estem d'acord tampoc, i ens sembla una greu irresponsabilitat, pretendre construir un nou forn incinerador al costat del nucli urbà d'Andorra la Vella, en una zona greument contaminada, on hauran de passar molts anys abans que desapareguin els efectes.

Un cop dit això, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens oposem fermament a què s'aprovi aquest projecte de llei també per les raons que tot seguit exposaré:

Manca de transparència: el Govern, un cop més, quan va entrar a tràmit el projecte de llei, no va trametre la totalitat de la documentació, motiu pel qual la Sindicatura va haver de sol·licitar al Govern que aportés tota la informació complementària i únicament així vam poder consultar dos documents fonamentals que no s'havien lliurat inicialment -l'oferta presentada pel grup ANDEOL i l'informe dels Ministeris de Medi Ambient i Ordenament del Territori relatiu a l'avaluació de les diferents ofertes presentades al concurs.

Tot i així, malgrat la queixa de la Sindicatura, el Govern no ha lliurat tota la documentació. En la documentació tramesa trobem a faltar diferents informes i documents que fan referència als aspectes econòmics i financers que sí van lliurar-se als assessors de Govern per fer les avaluacions de les ofertes.

Davant d'aquesta manca de transparència ens hauríem de demanar tots plegats, els consellers de la majoria i els de l'oposició: per quins motius el Govern amaga al Consell General una documentació que sí lliura als seus assessors?...

Els informes de les empreses assessores de Govern: de les quatre empreses contractades per Govern per assessorar en el procés d'avaluació de les ofertes presentades, únicament dues (Shiller Abogados i KPMG) han fet la valoració dels aspectes econòmics i financers, mentre que les altres dues (Beture Environnement i Ecosys) es remeten a la puntuació de l'informe de KPMG. Això és sorprenent perquè, com veurem tot seguit, KPMG no fa cap puntuació de les diferents ofertes.

La còpia facilitada per Govern de l'informe de Shiller Abogados-Institut Cerdà és un esborrany datat el 28 de febrer. Aquest informe atorga la millor puntuació en aspectes econòmics i financers al grup ANDEOL basant-se en les dades de l'oferta, que preveia en la

variant del retorn de la inversió mitjançant el pagament d'un cànon d'inversió, un cost total de 86,1 milions d'euros i una progressivitat anual en el pagament del cànon d'inversió del 2%, per la qual cosa el cànon d'inversió del primer any era de 3,5 milions d'euros. Cal recordar que el projecte de llei preveu magnituds ben diferents: un cost total de 98,5 milions d'euros i el pagament d'un cànon d'inversió, sempre igual durant els vint anys de la concessió, de més de 4,9 milions d'euros des del primer any.

L'informe de KPMG tampoc està basat en les dades del projecte de llei sinó en les de l'oferta d'ANDEOL. Cal destacar que aquest informe es limita a analitzar les diferents ofertes que van presentar-se al concurs sense puntuar-les i, de fet, posa de manifest que, en la variant del retorn de la inversió mitjançant un cànon d'inversió, l'oferta número 1 és sensiblement inferior a l'oferta d'ANDEOL.

L'informe puntualitza de forma explícita i reiterada que l'annex IV, que es titula "Puntuació de les ofertes segons el seu pes relatiu" s'ha fet a demanda del Ministeri de Finances amb l'única i exclusiva finalitat de revisar els càlculs matemàtics, sense que es pugui entendre que KPMG ha elaborat, participat o assessorat en la definició del mètode emprat pel Govern per a qualificar les ofertes admeses al concurs. És, per tant, un notable intent de presa de pèl el contingut de l'informe dels ministeris de Medi Ambient i d'Ordenament del Territori sobre avaluació de les diferents ofertes, quan en l'apartat 4.7 es basa en la puntuació de KPMG sobre els aspectes purament financers.

En conclusió, els dos informes sobre aspectes econòmics i financers es basen en dades i magnituds diferents a les acordades finalment segons el projecte de llei.

L'informe -l'esborrany de l'informe- de Shiller Abogados és de data 28 de febrer i l'informe de KPMG és de data 5 d'abril, i amb posterioritat els aspectes econòmics i financers s'han modificat de forma notòria.

L'informe de KPMG, com hem dit, no fa cap mena de puntuació de les empreses sinó que es limita a verificar els càlculs matemàtics elaborats per Govern.

No hi ha, o com a mínim no se'ns ha facilitat, cap informe que analitzi les condicions econòmiques i financeres que contempla el projecte de llei.

Les contradiccions: segons l'informe de KPMG el VAN (és a dir, el Valor Actual Net), de l'oferta d'ANDEOL referida al retorn de la inversió mitjançant un cànon d'inversió, és de 42.073.000 euros. Sorprenentment, en l'informe tècnic del Ministeri de Finances sobre el finançament del nou Centre de Tractament de Residus s'afirma que el VAN de l'oferta d'ANDEOL és de 48.300.000 euros, és a dir, més de 6 milions d'euros o més de 1.000 milions de pessetes de diferència.

Segons l'informe dels ministeris de Medi Ambient i Ordenament del Territori número M. A. 014-O. T. 3200, de data 25 de juny de 2002, el Govern, el dia 29 de maig de 2002, vist l'informe dels ministeris de Medi Ambient i Ordenament del Territori núm. M. A. 10-O. T. 3191 sobre els resultats de les avaluacions i classificacions de les diferents ofertes, que donen com a millor dient l'oferta d'ANDEOL, va acordar sol·licitar a aquest grup empresarial informació complementària sobre aspectes financers. El segon dels informes esmentats no va ser tramès pel Govern com a documentació complementària en el moment en què va entrar a tràmit el projecte de llei, motiu pel qual, com ja he dit anteriorment, la Sindicatura va demanar a Govern la seva tramesa. En poder consultar aquest informe la nostra sorpresa va ser majúscula, ja que l'informe està datat del juny de 2002 i el Govern havia pres la seva decisió el dia 29 de maig basant-se en aquest informe. D'altra banda, cal remarcar que aquest informe reprèn les dades de KPMG en el sentit d'afirmar que el VAN de l'oferta d'ANDEOL, pel retorn de la inversió mitjançant el cànon d'inversió, és de 42 milions d'euros i no els 48,3 milions d'euros que diu el Ministeri de Finances en el seu informe tècnic.

El Govern, el dia 29 de maig, no sabem si vist o no vist l'informe sobre els resultats de les avaluacions del mes de juny, també va decidir que el retorn de la inversió es fes mitjançant un cànon d'inversió. Atès que en aquell moment ANDEOL encara no havia fet cap proposta concreta de finançament a un tipus fix, el Govern va demanar un complement d'informació sobre aquest aspecte. ANDEOL, per carta de data 7 de juny, presentava la seva oferta que preveia que la subvenció seria de 96,6 milions d'euros, inferior en 1,9 milions d'euros, uns 316 milions de pessetes, a la subvenció que preveu el projecte de llei.

Segons l'informe tècnic del Ministeri de Finances (apartat 5, paràgraf 5è) l'import total a

finançar en l'oferta d'ANDEOL és de 46.914.927 euros, que corresponen a la suma de les columnes "disposicions" i a la columna "interessos" de l'annex 1 de l'informe. Ara bé, segons l'annex 1, la columna disposicions puja a 43.862.676 euros i la columna interessos a 2.603.739 euros. La suma és, per tant, 46.466.415 euros, és a dir inferior en 448.512 euros, uns 75 milions de pessetes aproximadament, a la que afirma el Ministeri de Finances i en la que es basa el projecte de llei.

Tot i que la concessió és per vint anys i que es preveu que la subvenció es pagui durant el mateix termini, l'article 5 del projecte de llei preveu que és pagui una subvenció anual de 6.757.130 euros entre els exercicis 2004 i 2024, és a dir durant vint-i-un anys, i que es comenci a pagar abans que el nou Centre de Tractament de Residus estigui en funcionament.

El finançament mitjançant un cànon d'inversió: l'oferta d'ANDEOL preveu un cost de l'obra de 43,8 milions d'euros, uns 7.300 milions de pessetes. Segons el Plec de bases, el Govern pot optar pel pagament de l'obra entre un sistema de certificacions o un sistema de cànon d'inversió. Si s'opta pel sistema de certificacions el cost de l'obra és el mateix, 43,8 milions d'euros; si s'opta pel sistema de cànon d'inversió, el cost, lògicament és superior. Com ja hem dit, el Govern, en data 29 de maig, abans que l'empresa ANDEOL presentés la seva oferta definitiva pel que fa a aquest model de finançament, ja va acordar que el retorn de la inversió es realitzés mitjançant un cànon d'inversió. Vegem quins són els resultats d'aquesta decisió.

El projecte de llei preveu una subvenció de 98,5 milions d'euros, uns 16.300 milions de pessetes, per a la construcció i el finançament de la construcció del nou Centre de Tractament de Residus. Això significa que el Govern ha triat una forma de finançament que costarà a l'Estat andorrà uns 55 milions d'euros suplementaris, és a dir més de 9.000 milions de pessetes.

La pregunta que ens hauríem de fer, doncs, és: per quin motiu el Govern ha optat per un sistema que suposa per a l'Estat una despesa suplementària de 55 milions d'euros? No sembla haver-hi cap resposta satisfactòria a aquesta pregunta, excepte la de l'interès partidista de poder presentar a finals d'any uns comptes equilibrats, sense dèficit, així com la d'hipotecar l'acció de Govern dels futurs Governos d'Andorra que es veuran gravats

durant vint anys amb el pagament d'una important quantitat de diners.

És completament absurd, des del punt de vista dels interessos de l'Estat, que sigui l'empresa privada concessionària la que busqui el finançament a la banca i que després el Govern retorni tots els diners mitjançant un cànon d'inversió. Per a l'Administració és molt més econòmic pagar la inversió mitjançant el sistema de certificacions i, en el supòsit que no disposi de diners per fer front als pagaments, recórrer a l'endeutament.

Tanmateix, com hem dit, el Govern va optar pel cànon d'inversió. ANDEOL, en la seva oferta inicial, proposava un finançament a un tipus d'interès variable (l'Euribor a 1 any + un 0,75%). Segons l'oferta econòmica d'ANDEOL, en la hipòtesi que el tipus d'interès es mantingués constant durant els vint anys, el crèdit a sol·licitar era de 45,3 milions d'euros i els interessos representaven 40,8 milions d'euros més. En total, doncs, 86,1 milions, és a dir inferior en 12,4 milions d'euros, uns 2.000 milions de pessetes, a les condicions finalment pactades.

El Govern, però, va decidir sol·licitar a ANDEOL que presentés una opció de finançament de la inversió amb un tipus fix i no amb un tipus variable.

Aquesta opció encareix molt el finançament ja que els interessos a pagar augmenten de forma notòria i és, si més no, ateses les actuals circumstàncies, discutible. Però el que és inacceptable és que el Govern reconegui que les condicions normals del mercat per a aquest tipus de crèdit eren un tipus d'interès fix del 6,1% a setze anys i que finalment les condicions pactades per ANDEOL i els bancs sigui d'un tipus d'interès del 6,98 a vint anys.

Però, per al Govern, el tipus d'interès del 6,98 és real? La resposta és: no.

Aquest no és el tipus d'interès que el Govern, via subvenció, pagarà anyalment a la societat concessionària. No cal ser un expert comptable per adonar-se que si el tipus d'interès fos el 6,98% -com afirma el Govern- la quota anyal a pagar durant vint anys per a retornar un capital de 46.914.927 euros no és de 4.926.800 euros anyals, sinó una quota significativament inferior de 4.421.555 euros, és a dir 505.245 euros inferior a la prevista pel projecte de llei. Aquests 505.000 euros de diferència, durant vint anys, representen un total de 10.104.900 euros,

1.681 milions de pessetes. En realitat la taxa de finançament és, en números rodons, d'un 8,85% ja que al 6,98% d'interès cal sumar-hi un marge per a l'empresa concessionària del 1,87%. El que es pretén és assegurar per llei, i permetin-me que utilitzi un terme castellà prou entenedor, un "pelotazo" de més de 10 milions d'euros, és a dir, de prop de 1.700 milions de pessetes.

(Se senten cops)

El Sr. síndic general:

Si us plau... si us plau... si us plau... demano que no hi hagi cap tipus de manifestació, ni d'aprovació ni de desaprovació amb les declaracions dels consellers.

Deixeu desenvolupar, si us plau, el debat amb silenci.

Moltes gràcies.

Sr. Esteve López podeu continuar.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Segons el Govern el cost total de la inversió serà de 98.535.999 euros, dels quals 51.621.073 corresponen al pagament d'interessos al tipus del 6,98% per un capital sol·licitat de 46.914.926 euros. Ja hem dit que això no és cert. Però, el que és més sorprenent és que ANDEOL, en la seva oferta, digui que el cost de l'obra és de 43.862.676 euros, i que els interessos per finançar la construcció, a un tipus del 6,13% -tipus que, com vostès saben és exageradament elevat- puguen a 2.603.739 euros. El total és, doncs, 46.466.415 euros; un total inferior en 448.000 euros al finançament que preveu el projecte de llei. I això sense tenir en compte que la societat concessionària, segons el projecte de llei, disposa d'uns fons propis de 6.579.400 euros que, lògicament, s'haurien de descomptar del total. En conseqüència semblaria que el total a finançar hauria de ser de 39.887.015 euros que corresponen als 43.862.676 del cost de la construcció, més 2.603.739 d'interessos, menys 6.579.400 de fons propis de la societat concessionària, és a dir inferior en 7 milions d'euros, uns 1.169 milions de pessetes, a la que preveu el projecte de llei.

Davant d'aquestes dades ens hem de preguntar: per què l'Estat ha de regalar a un grup d'empreses privades més de 10 milions d'euros?

Per què no s'opta pel sistema de pagament de l'obra mitjançant certificacions?

Senyors consellers de la majoria liberal, us prego que abans de votar aquesta esmena a la totalitat reflexioneu sobre aquestes preguntes i, si no trobeu cap resposta satisfactòria als interessos públics, als interessos de l'Estat, la voteu favorablement.

El cànon d'explotació: ultra els 98,5 milions d'euros de subvenció per a la construcció i el finançament del centre, el projecte de llei preveu una altra subvenció de 36,6 milions d'euros, és a dir més de 6.000 milions de pessetes, a pagar en vint anys, en concepte de cànon d'explotació.

Val a dir, en primer lloc, que aquesta subvenció es fixa basant-se únicament en les estimacions i previsions del grup ANDEOL sobre el nombre de tones de residus tractats cada any i sobre els costos i beneficis que es poden obtenir, entre els anys 2004 i 2023. Es tracta, per tant, únicament d'estimacions. Per quin motiu el Consell General hauria d'aprovar avui una subvenció d'aquesta magnitud basant-se únicament en les estimacions d'un grup d'empreses privades? No seria més lògic que el cànon d'explotació, tal com preveu el plec de bases, es revisi cada any en funció dels paràmetres d'explotació reals i no que es fixi a l'avança basant-se únicament en previsions?

Avui ja sabem segur que el nou Centre de Tractament de Residus, si es fa, no estarà en funcionament abans de la primavera o l'estiu de l'any 2005. Així doncs, per què aprovar avui una subvenció per vint anys que està basada en unes previsions que ja sabem segur que no són les correctes?

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López està arribant a la conclusió?

El Sr. Esteve López:

Sí... bé, encara em queden per exposar alguns aspectes, tenint en compte que avui hi ha un punt únic he pensat que probablement podria...

El Sr. síndic general:

Sí, però, una mica ràpidament perquè ens estem excedint llargament del temps...

(Se senten crits)

Si us plau... si us plau... si us plau.

(Se senten veus)

Si us plau demano silenci.

Endavant.

El Sr. Esteve López:

D'altra banda és evident que el sistema escollit pel Govern per fer el pagament del cànon d'explotació perjudica greument els interessos de l'Estat i beneficia a la futura societat concessionària. Efectivament, l'oferta d'ANDEOL, en la que es basen els informes per avaluar les diferents ofertes presentades pels licitadors, preveia que la subvenció en concepte de cànon d'explotació es pagués en funció de les tones de residus realment tractades cada any, de manera que els primers anys de la concessió, la subvenció seria més petita. Així, per exemple, l'oferta d'ANDEOL preveu que la subvenció, el primer any d'explotació, serà d'1.501.626 euros i que anirà augmentant progressivament a mesura que es tractin més tones. El Govern, per contra, opta per fer el promig del que s'ha de pagar durant els vint anys de la concessió, de manera que es pagarà cada any, des del primer any 1.830.330 euros, és a dir que el primer any es pagarà en concepte de cànon d'explotació 328.704 euros, és a dir uns 55 milions de pessetes més del que correspondria.

Per què el Govern ha d'avançar tots aquests milions a una societat privada? Nosaltres no trobem cap resposta que pugui justificar-se en els interessos públics, que són els interessos que nosaltres defensem.

Em queden per exposar els aspectes jurídics, i si no tinc temps per fer-ho perquè... el que faré és una breu síntesi...

El Sr. síndic general:

Vagi ràpidament, si us plau, perquè ha doblat pràcticament el temps d'intervenció i, doncs... endavant però el més ràpidament possible.

El Sr. Esteve López:

Sí.

Em sap greu no poder explicar els arguments amb més detall.

El Sr. síndic general:

Ràpidament Sr. López.

(Se senten crits)

Si us plau... si us plau... si us plau, us demano silenci i que el debat es pugui desenvolupar amb normalitat.

(Se senten crits)

Si us plau... senyors del públic. Senyores i senyors del públic, us demano que deixeu el dret d'expressar-se als senyors consellers.

(Se senten crits)

Si us plau... si us plau... si us plau... si us plau...

Endavant Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Només dir, per tant, que aquesta explicació és un resum del que teníem preparat.

El projecte de llei des del punt de vista jurídic també presenta diferents problemes que poden afectar fins i tot a la mateixa constitucionalitat de la llei, ja que d'una banda es vulnera obertament el contingut del plec de bases i la Llei de contractació pública i, d'altra banda, els principis d'igualtat, de seguretat jurídica i d'interdicció de tota arbitrietat establerts per la Constitució podrien haver estat també vulnerats.

Molt ràpidament exposaré els problemes més rellevants.

Es constitueix la societat concessionària sense que s'hagi decidit encara l'adjudicació definitiva.

La participació de l'Administració pública en la societat concessionària es fa efectiva abans de la formalització del contracte en contra del que preveu el plec de bases.

El projecte de llei desconeix la distinció entre adjudicació provisional i adjudicació definitiva que articula la Llei de contractació pública de 9 de novembre del 2000.

Cal tenir en compte que el subjecte que ha obtingut l'adjudicació provisional i el que obtindrà l'adjudicació definitiva són diferents: el primer és una unió temporal d'empreses privades, mentre que el segon és una societat nacional andorrana.

Hi ha dubtes per saber qui, si el Govern o el Consell General, realitza l'adjudicació definitiva. Si s'entén que l'adjudicació definitiva l'efectua Govern no coincidiran l'adjudicatari provisional i l'adjudicatari definitiu, i de fet a la pràctica podem dir que el tràmit de l'adjudicació definitiva ha estat eliminat. Si s'entén que és el Consell General qui,

mitjançant la llei, realitza l'adjudicació definitiva implicaria que el Consell s'ha constituït en autoritat de contractació vulnerant no únicament el plec de bases sinó també les regles més elementals de l'estat de dret. La inconstitucionalitat d'aquesta interpretació em sembla evident.

La societat concessionària no pot, de cap manera, catalogar-se com una societat pública d'acord amb l'article 4.1 de la Llei general de les finances públiques ja que la participació de l'Administració no és majoritària ni suficient per a obtenir el control de la societat.

Creiem que és inacceptable la creació d'una societat amb participació pública sense assegurar que l'Estat manté el control efectiu de la societat.

I, finalment, hi ha seriosos dubtes en relació a la distribució accionarial establerta per l'article 2 del projecte de llei ja que el principi d'igualtat podria haver-se vulnerat. En aquest sentit, tenint en compte que l'adjudicació provisional d'acord amb l'article 20.1 de la Llei de contractació pública no atorga cap dret a l'adjudicatari, i que l'adjudicació definitiva encara no s'ha realitzat, creiem que no és justificable que per llei s'assignin accions als adjudicataris provisionals.

I, finalment per concloure, exposaré molt ràpidament un resum de quines són les raons per les quals des del Partit Socialdemòcrata ens oposem de forma total i absoluta a l'aprovació del Projecte de llei relatiu a la construcció i explotació del Centre de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa.

Hi ha sobrades raons de tipus econòmic i financer, ja que el projecte de llei, al nostre entendre, prima els interessos privats dels particulars per sobre dels interessos públics.

Hi ha també raons de tipus jurídic ja que el projecte de llei vulnera el plec de bases del concurs i la Llei de contractació pública, i el seu contingut ens planteja seriosos dubtes de constitucionalitat ja que, com acabo d'exposar, els principis d'igualtat, de seguretat jurídica i d'interdicció de tota arbitrariedad podrien, també, haver estat vulnerats.

Ara bé, les raons més importants són les mediambientals. Andorra no necessita el forn incinerador que se'ns proposa, un forn que durant anys continuarà cremant bona part de les nostres deixalles contaminant al país i posant en perill la salut dels ciutadans.

Andorra s'ha d'adaptar a les polítiques de medi ambient impulsades per la Unió Europea que prioritzen la reducció dels residus, el reciclatge i la reutilització.

La construcció d'un gran forn amb recuperació d'energia on està previst que es cremin la immensa majoria dels residus i els fangs provinents de la depuració de les aigües va en sentit contrari a aquesta política. Els interessos de la incineració per una banda, i de la reutilització i el reciclatge per una altra van en sentits oposats... són contradictoris.

Nosaltres, els socialdemòcrates no volem... no acceptem el compromís d'aportar cada any al nou forn un mínim de 45.000 tones de residus perquè siguin cremats. Volem, per contra, que d'immediat es posi en funcionament la recollida selectiva dels residus a l'origen, que es construeixi i es posi en funcionament, també d'immediat, el centre de triatge i que tots els residus que puguin ser reutilitzats o reciclats no es cremin més.

Estem convençuts que en aquesta tasca de reduir, reutilitzar i reciclar contarem amb la complicitat i la col·laboració entusiasta de tota la població.

Aquesta és la línia política que defensem, una línia política que, aquesta sí, és la millor per al medi ambient, la millor per Andorra, i la millor per la salut i el benestar de tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, a continuació...

(Se senten aplaudiments)

Si us plau... si us plau... si us plau... si us plau...

Senyors del públic si us plau, senyores i senyors... Senyores i senyors... senyores i senyors del públic... Us demano una vegada més de deixar que els consellers expressin el que tenen a dir en aquest debat amb tota la llibertat i, us recordo que no són permeses aquí, en aquesta Sala, manifestacions d'aprovació o desaprovació.

Doncs, us demano de respectar aquesta condició perquè els consellers puguin debatre amb total llibertat.

Si us plau, doncs, demano que sigui l'última vegada que es facin aquest tipus de manifestacions.

Si us plau.

Exposa la segona esmena la Sra. Olga Forné pel Grup Mixt.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

L'examen de les esmenes a la totalitat al Projecte de llei relatiu a la construcció i l'exploració del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa, es fa en unes circumstàncies poc habituals, i sota la influència directa del centre d'interès de tot el país en els darrers dies.

Ens adonem tanmateix, que en aquests últims dies el Govern no disposa d'un projecte il·lusionador com el d'uns jocs olímpics per desviar l'atenció de la ciutadania, en relació a un tema que incideix sobre la salut pública.

Passat el temps de la "cortina de fum" de la candidatura als jocs olímpics d'hivern, el Govern s'ha vist obligat a tancar el forn incinerador, motivat pels resultats d'un informe sobre l'emissió de dioxines.

La situació d'ara mateix, és que Andorra no incinera els seus residus, especialment els residus domèstics. El Govern s'ha vist obligat a convenir, amb les regions veïnes i amb caràcter d'urgència, l'exportació dels seus residus, i precisament en aquestes circumstàncies es debat en aquesta Cambra el projecte de llei que podria donar naixement al nou Centre de Tractament de Residus. Cambra que de manera connexa, desconeix l'abast, les implicacions i les repercussions per al país, dels convenis adoptats pel seu Govern.

La nostra esmena a la totalitat, no obstant, no ha estat motivada pels darrers aconteixements, àdhuc que van sorgir a una data posterior a l'admissió a tràmit de l'esmena.

Els motius pels quals en data 15 d'octubre quatre consellers del Grup Mixt esmenàvem a la totalitat el suara mencionat projecte de llei, amb retorn al Govern, resideixen en dos motivacions essencials: en primer lloc, la nostra filosofia i comprensió de la conservació del medi ambient, que prima el reciclatge, la recollida selectiva i la valorització dels residus per conduir la tendència de producció de residus ineluctablement a la baixa. La nostra posició s'oposa frontalment amb l'article 15 del plec C del plec de bases que marca l'obligatorietat per part de l'Administració d'aportar un mínim de 45.000 tones de residus per any; en segon lloc -i en aquest apartat

centrarem la nostra motivació-, els motius també resideixen en les condicions tècniques, econòmiques i medioambientals del plec de bases del concurs d'adjudicació mitjançant concessió administrativa, condicions totes elles que han estat analitzades i ressaltades prèviament pels consultors externs contractats pel mateix Govern.

Pel que fa als aspectes tècnics l'empresa provisionalment adjudicatària pretenia iniciar-se en l'exercici de les definicions jurídiques, entenent l'expressió de "força major" com "tota causa no imputable a una falta de l'empresa concessionària.

El Pla nacional de residus aprovat pel Govern el 10 de gener del 2001 preveu la construcció d'un nou Centre de Tractament de Residus format entre altres instal·lacions per un centre de transferència pels residus de la recollida selectiva que han de ser exportats. Hem de suposar que els residus són tan minsos, que el centre és ara mateix invisible.

L'article 25 del Plec C, preveu que l'Administració aportarà els terrenys on s'ubicarà el centre, amb un règim d'ús i cessió al concessionari que desconeixem totalment, sense poder afirmar o negar qualsevol gravamen sobre els terrenys propietat de l'Administració andorrana, que es pugui preveure en el contracte associat a l'execució del concurs.

Tanmateix, ressaltem que la cessió d'aquests terrenys per un període de vint anys i una subvenció de 135 milions d'euros només dóna dret a un 15% de l'accionariat.

Acabarem aquest apartat, mencionant que es desconeixen les condicions de finançament i subvenció en el cas que s'apliqui l'article 6 del Plec C relatiu a les eventuais pròrrogues.

Pel que fa als aspectes econòmics, en primer lloc, constatem unes diferències en l'accionariat entre el projecte de llei i la informació inicial, per tal de constituir sobre el paper el 20% de Govern i FEDA. Paral·lelament en els estatuts de la societat concessionària, tota cessió o transmissió d'accions entre els socis no quedarà subjecta a cap limitació.

En segon lloc, en l'apartat de les variants, l'empresa provisionalment adjudicatària preveu la reducció del capital social fins el 7,5%, fet que vulnera l'article 11.1.2 del plec A que exigeix que el licitador, en cas de ser un grup d'empreses, ha de constituir una societat andorrana amb un

capital social com a mínim del 15% del cost de la inversió.

Per acabar amb aquest apartat, és més que curiós que l'article 15 del Plec C estipuli com a obligació de l'Administració aportar 45.000 tones de residus per any, preveient així un règim sancionador per incompliment d'aquest deure.

Pel que fa als aspectes mediambientals, l'oferta de l'empresa provisionalment adjudicatària no disposa del permís per transportar i tractar les cendres, a l'igual que no estableix en quina superfície efectuarà l'emmagatzematge d'escòries.

Adicionalment, la zona que preveu per a l'emmagatzematge de bales és limitada i descoberta, amb els conseqüents problemes de lixiviació.

Per si tots aquests aspectes no fossin suficients per retornar el projecte al Govern, en l'article 5 del projecte de llei trobem un motiu de pes, ja que pretén derogar l'article 29.1 de la Llei general de les finances públiques, en relació als terminis màxims d'extensió temporal dels crèdits plurianuals.

Senyors, no és creïble que des del Govern es vulgui fer creure que la voluntat de tancar el forn ja estava prevista i planificada. El plec de bases del que, en principi, haurà de ser el nou Centre de Tractament de Residus disposa a l'article 4 del Plec B que el concessionari contractista únicament pot iniciar els treballs d'enderroc de l'antiga planta quan s'hagi garantit el rendiment i l'explotació correctes del nou centre. Per tant, la voluntat oral del Govern es contradiu rotundament amb el plec de bases escrit.

És inversemblant constatar, que l'empresa provisionalment adjudicatària del nou centre no preveu la instal·lació efectiva del centre de triatge, només preveu el terreny on es podrà instal·lar en un futur, quan l'establiment i funcionament de centres de triatge compliria amb les exigències de Catalunya.

En aquestes mateixes paraules se'ns va manifestar el Govern en la sessió del 15 de novembre del 2001, quan responent a una pregunta formulada per mi mateixa, relativa a la reunió que havia mantingut l'1 de juny amb el conseller de medi ambient de la Generalitat, la ministra de Medi Ambient responia que dels temes tractats, havia presentat -i cito textualment el Diari de sessions-: "un esborrany del reglament relatiu a les condicions

d'exportació fora del Principat d'Andorra de runes, enderrocs i altres residus de la construcció i de l'establiment i el funcionament de centres de triatge que compleix les exigències de Catalunya per ser receptora de la nostra runa" -fi de citació.

Curiosament en data 15 de novembre es menciona un esborrany, quan en data 27 de juny del mateix any ja s'havia aprovat el decret. Decret que, per altra part, fa referència explícita a l'acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat i gestió de residus, signat el 27 de gener del 2000, quina aplicació rigorosa fa imprescindible la creació de centres de triatge.

Per tant, el que avui podem constatar és que l'exportació de residus ha estat durant més d'un any damunt la taula del ministeri per, finalment, haver-se de dur a terme corrent i de presa, quan fa més d'un any aquest tema estava, sembla ser, a l'ordre del dia, però no revestia la urgència en la que es troba avui el Principat d'Andorra amb un Centre de Tractament de Residus totalment tancat.

En compareixença pública davant la Comissió Legislativa de Salut i Medi Ambient el passat dia 1 d'octubre i, malgrat la meva insistència, la ministra de Medi Ambient va afirmar no disposar de dades de contaminació de cap tipus. La setmana passada, en sessió del Consell General, ens assabentàvem amb estupefacció, que des del 5 de setembre, el Govern ja tenia dades parcials. Se'ns va voler fer creure que les dades del 5 de setembre eren tan parcials que ni tan sols es podia informar a la comissió legislativa. Se'ns va dir parcials, i es van deixar d'indicar que també eren urgents, tal i com es desprèn de l'edecte del Govern de data 11 de setembre publicat al BOPA número 69 d'enguany, per procedir -i cito textualment-: "amb modalitat d'urgència, mitjançant concurs públic, a la licitació dels treballs de redacció del projecte, construcció i explotació temporal del nou Centre de Transferència de Residus d'Andorra, plec de bases número 922".

M. I. Senyors, deu dies després del decret de cessament de qualsevol activitat de combustió en el forn incinerador, previ informe sobre l'emissió de dioxines a Andorra, i malgrat el tractament que ha rebut el Consell General en tot aquest assumpte, avui no demanarem la dimissió de la ministra de Medi Ambient, perquè el que avui exigim, i repeteixo, exigim, és que s'actui per resoldre la situació, i amb plena assumpció de responsabilitats no es deixi

el càrrec fins que s'hagin engegat tots els plans d'actuació necessaris en aquestes circumstàncies.

A la vista, però, de la gestió per part del Govern del forn que fins el dia 21 d'octubre va estar en funcionament, gestió, que convé recordar-ho aquí, és competència única i exclusiva del Govern.

Ateses les incongruències i contradiccions que hem exposat anteriorment relatives al nou centre de tractament, i atesa la manca total de serietat i rigor del projecte de llei admès a tràmit el 23 de setembre, el que avui demanem és que el cap de Govern, que des de fa vuit anys podia solventar aquest problema, presenti en breu i en aquesta Cambra una qüestió de confiança.

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Si us plau, senyores i senyors del públic us demano una vegada més que aquesta sessió es pugui desenvolupar amb el silenci que s'ha de mantenir des del públic en una sessió perquè el debat es pugui desenvolupar amb total serenitat i tal com exigeix la democràcia.

(Se sent riure)

Si us plau... si us plau... si us plau...

A continuació el Govern vol intervenir?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Avui a l'arribar aquí i en escoltar els arguments d'explicació de les dues esmenes a la totalitat, el Govern també ha après coses noves...

Jo voldria dir al Sr. Esteve López, en primer lloc, que ell ha qualificat aquest d'acte central d'una tragèdia. Jo més aviat voldria dir que és el començament d'una nova època i amb això també em sembla que coincidim tots els que hem intervingut fins ara aquí.

També hem comprovat que hi ha una acceptació per part del Partit Socialdemòcrata d'un forn -això és el que vostè ha dit i li agraeixo que ho hagi dit, malgrat que és la primera vegada que ho sentim així... que no és la primera vegada que ho sentim així, i encara que en els últims dies semblés el contrari. Però, això forma i conforma ara un programa del Partit

Socialdemòcrata que no era tan explícit abans de la campanya electoral, com és obvi, no?

Nosaltres, sí, vam fer un programa força explícit, i dèiem el mateix que estem fent ara. Però també dèiem -i vostè ho sap- que acceptant el principi de què era inevitable una part d'incineració s'havia d'anar a l'origen... s'havia d'anar a l'origen i començar allò que no s'ha fet prou durant molts anys. S'ha començat a fer allò que ja hem comentat aquí, com és la recollida selectiva del vidre, es va començar molt abans per l'empresa privada no pas per les administracions ni pel Consell General quan era consell executiu, ni... -en fi, Consell General i Govern al mateix temps, no?-, ni el Govern posterior, quan les empreses privades, a cada comú que podia fer-se, doncs, es va començar a recollir la ferralla, els cartrons, tot el que es podia aprofitar en aquell moment més fàcilment que ara... vull dir, més fàcilment perquè amb els arguments hi ha variacions de preu importants sobre els cartrons, que fan que actualment els comuns que tenen una recollida selectiva els hi costi diners perquè el preu del cartró com que tothom recull molt més, ha baixat.

Això forma part del que s'ha anat fent, i del que s'ha anat fent moltes vegades més de l'empresa privada que no pas des de les administracions totes elles.

Ara estem tots d'alguna manera acceptant una necessitat d'un forn, el que passa és que es tracta d'un centre de tractament de residus -per dir-ho com tècnicament es diu ara, no?-, però, estem tots una mica ennuvolats, com és normal també per l'existència d'aquest forn, que aquest sí que era un forn insuficient i inadequat els últims anys, molts anys, pràcticament des de què es va instal·lar. El que passa és que les directives europees es van fer, fins i tot, després de la instal·lació d'aquest forn.

I, aquí sí que ens allargaríem molt en fer una història d'allà on hi ha forns, avui en dia, d'empreses que han participat en el concurs d'Andorra, de la guanyadora i les altres, i que estan funcionant i que estan canviant d'acord amb les normatives, que aquest any obliguen a canviar el funcionament de tots aquests forns perquè puguin adherir-se a les directives europees. I, això és un fet que tothom ha hagut de reconèixer amb diferència segons els països: hi ha llocs en els quals és més fàcil fins i tot prescindir totalment d'un forn -tenen aquesta sort, segurament... sort relativa perquè no deixa de ser que allà on es prescindeix del forn

totalment, pocs llocs, hi ha d'haver un sistema d'abocaments, un sistema complicat de tractament previ, un sistema també d'indústria, per tant, amb una quantitat important que ho faci rendible i, en tot cas, uns espais naturals en els quals s'hi aboquen deixalles-... això... aquesta és l'opció que a Andorra tots els estudis tècnics ens diuen que no és possible i, vostès al dir que... exacte! que hi hagi un forn, suposo que estan d'acord amb aquest plantejament tècnic, estrictament tècnic, tenint en compte les característiques del nostre país.

Quan es diu que el combustible és la deixalla... és clar, sí que és el combustible... tots els forns d'avui en dia funcionen amb les pròpies deixalles que són les que fan la major part de la combustió i, per això, tornar a l'origen vol dir -i en això hi estem tots d'acord- i nosaltres no solament ho diem ara sinó que ho hem fet en el Pla nacional de residus, que ja té més d'un any, i que es va fer durant un temps i que s'hi va treballar intensament amb molta participació de tothom, aquest Pla nacional de residus ja diu el mateix que estem dient ara i que també diuen vostès: s'ha de fer un reciclatge, un triatge previ tant com es pugui a les cases, fins i tot aniria abans avui dia... està canviant també la pròpia indústria -a Andorra no tenim indústria i, per tant, tot ho comprem a fora- i tot el que ens arriba, ens arriba segons les normatives europees que, sortosament també van canviant, és a dir, que la incidència de molts embalatges que eren més nocius fa temps, està disminuint, segurament disminuirà més, i amb això com que estem sotmesos...

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. cap de Govern:

... estem sotmesos a la indústria exterior, ben difícil és incidir d'una manera important en el fet que ens arribi el millor que es fabrica a cada lloc, però, es pot intentar mitjançant sistemes d'ecotaxes, el dia que es posin en marxa per afavorir els envasaments sobretot més ecològics que els altres. Això s'està fent a altres llocs.

També han evolucionat molt, per sort, els envasaments més normals, les botelles d'aigua per exemple, que avui en dia són d'un PVC que és molt més fàcil de reciclar que els anteriors, i tot això fa que, ja, a l'origen abans d'arribar a Andorra la situació ha canviat... la situació

haurà canviat pel nou forn perquè no s'hi ficarà dins d'aquest forn les mateixes coses que s'hi han anat ficant fins ara, i que han anat canviant en el curs dels anys. El que més va canviar va ser el mateix vidre que es va treure en una gran part de dins del forn amb la col·laboració molt important dels comuns, i que encara es pot millorar per part dels ciutadans. Aquesta és una part que falta, i jo també vull ser optimista, com el

Sr. López, dient que la ciutadania està mentalitzada... està ben clar que les organitzacions...

(Se senten veus)

... les organitzacions ecològiques...

El Sr. síndic general:

Si us plau, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Perdoni...

El Sr. síndic general:

Senyors i senyors del públic, totes les idees tenen la llibertat d'expressar-se, i més en aquesta casa, i em sembla que el millor favor que es pot fer, justament, a la democràcia, és de què es deixi en silenci, que cadascú exposi les seves opinions, siguin compartides o no.

Aquesta és la llibertat que tenim en aquest país sortosament, i més en aquesta casa on tots els elegits que es troben aquí estan elegits pel poble.

Doncs, si us plau, us demano d'escoltar en silenci les diferents intervencions dels senyors consellers generals i dels senyors membres del Govern.

Si us plau, moltes gràcies.

Continueu Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Per altra part, una vegada dit això, dit que l'origen ja és diferent del que era fins ara, i que no ha pogut ser d'altra manera, la veritat... el treball que s'està fent ja, i que estic convençut de què tindrà molta més acceptació i molt més èxit que en altres llocs, ens permet en les projeccions que s'han fet, demanar i preveure que el 39% del reciclatge es farà a casa, ja, és a

dir... del triatge, perdó!... ja es farà. I, això és una xifra més ambiciosa que la pròpia Unió Europea. Ens correspondrà a tots d'arribar-hi i correspondrà a totes les entitats que ajuden en aquest tema i que hi treballen, fer-ho saber junt amb l'acció conjunta del Govern i dels comuns per fer arribar a la gent totes les facilitats que es poden donar.

També, des del Govern s'ha de fer quelcom més en el reglament constructiu, s'ha de facilitar cada vegada més i obligar a què els habitatges d'Andorra tinguin espai per fer les diferents bosses de triatge que les requereixen -cosa que avui no és el cas- i moltes altres mesures de caire ecològic que no són, ja, solament de deixalles sinó també d'estalvi d'aigua -en aplicació del Pla de recuperació de les aigües, també. Tot això, és el que s'està fent ara gràcies a què hi ha hagut una Llei d'ordenament del territori que dóna el camí per fer aquests reglaments.

A partir d'aquí, jo confio com vostè ha dit, Sr. López, que molts ciutadans -i espero que aviat ho siguin tots- col·laboraran en aquest fet perquè la mentalització haurà estat suficient avui dia, i potser n'era més abans per part de molts d'ells que per les pròpies autoritats. I, això, ho repeteixo, només veient la manera com els programes polítics de tots nosaltres incidien en el tema podríem dir que, segurament una part de la societat anava més endavant que nosaltres fins bastant temps, i encara hi va ara, no hi ha cap dubte.

A part d'això, la segona part és el centre de triatge. Nosaltres hem decidit d'avançar-lo dins del contracte de construcció. El contracte constructiu que es començarà a posar en marxa, si la llei és aprovada avui, i per tant rebutjades les esmenes, té tres mesos per fer-se. En aquest contracte constructiu que és molt important s'han de concretar moltes qüestions sobre la base de la contractació, però, que estan encara pendents de materialitzar-se en un projecte definitiu com totes les adjudicacions provisionals d'aquesta importància.

I, en aquesta fase -i ho saben les organitzacions ecologistes a les quals se'ls hi ha dit- contarem amb la participació de la comissió de vigilància i seguiment ja des del principi perquè els suggeriments que es puguin aportar per millorar el contracte puguin ser tinguts en compte. Pensen que un contracte d'aquesta envergadura no està tancat del tot ni tan sols un cop firmat; més endavant hi ha possibilitats com saben vostès fins i tot de rescat de la

concessió com altres casos -com el cas del túnel d'Envalira, per exemple-, i aquest rescat no s'ha de descartar.

Doncs, per què hem optat per la segona fórmula possible de pagament? Doncs, fer-ho de la manera que vostè ha explicat molt bé, és a dir, pel cànon d'inversió, pagant certificacions i endeutant, incrementant l'endeutament, haguéssim augmentat l'endeutament de l'Estat un 30% més de l'actual -només parlo del Govern, és clar...

Tractant-se d'una inversió que hi poden fer front les empreses privades, ens ha semblat que era... hem cregut políticament que valia la pena fer-ho així per evitar aquest endeutament, i per evitar perjudicar altres inversions. És clar que té un cost cada any, però té un cost molt més assumible que el d'un endeutament que s'hauria també de pagar d'alguna manera, i també hipotecaria altres inversions també necessàries.

De les meves dades -i no voldria que això es convertís en una taula de contractació, és molt difícil-, els tres primers anys la concessió, el tipus és del 6,13 i per la resta fins el vintè any és del 9,68... 6,98, perdoneu!, el 6,98. Això és el que jo tinc en les dades que tinc aquí davant.

A partir d'aquí jo voldria també incidir en el fet de què comença una nova època com he dit abans... Comença una nova època a base de ser tots conscients del que es pot fer per evitar que aquest forn hagi de cremar no 45.000 sinó menys tones, tot i que la previsió està feta sobre el consum que ara és... -és a dir consum...- incineració actual que és de més de 50.000 tones i que d'aquí a tres anys amb un creixement normal i exponencial del país com és el que és... sense ser exponencial sinó només el normal, ja seria de bastant més. Per tant, l'estimació de 45.000 tones és, al nostre entendre, va ser raonable. El que passa és que no ha de ser així, i estic d'acord amb vostè.

La incineració d'aquest forn ha de ser la darrera de les fases, i aquí sí que incideix el tipus de país, perquè el forn és important a Andorra i per a nosaltres el Centre de Tractament de Residus complert imprescindible. D'alguna manera sembla que vostè també creu... vostès també creuen que sí, que en algun moment hi ha d'haver incineració, almenys així ho he entès. La diferència és la quantitat que hauríem d'incinerar.

El problema -i estem d'acord en això, doncs- és el país; al país que tenim, durant quaranta anys, hi ha hagut un forn incinerador inicial en el

qual recordem, els que hi érem, que va ser una mena de regal de reis. Les parròquies es barallaven per tenir el forn... el primer forn, no aquest que ara hem tancat sinó el d'abans. Hi va haver un debat intensíssim i alguns dels consellers que van debatre en aquesta mateixa Sala, -que hi havien vint-i-quatre consellers-, per veure, a on es feia el forn quan tornaven a casa seva -i no eren d'Andorra la Vella, d'Andorra... que era la parròquia d'Andorra llavors, el primer forn- van dir que havien perdut el forn... Això era la sensibilització que hi havia llavors... era molt diferent.

Certament en aquell moment Andorra era diferent, els productes de consum no tenien res a veure amb els actuals, i el forn que es va establir durant la Sindicatura del Sr. Julià Reig, va funcionar més correctament que cap altre forn, segurament, a Andorra dels posteriors... el posterior i l'afegit que es va fer. Però, aquell forn va quedar també obsolet pel consum, no per l'augment del tipus de plàstic i tot això, sinó pel consum.

A partir d'aquí, el que s'ha fet després, bé, s'ha fet amb els coneixements que tenien en bona mà les autoritats de cada moment, i nosaltres també, perquè les directives europees recents són del 2000. Tot l'any 2000 s'ha donat un coll o un de termini als estats que tenen forns incineradors, -que són tots els d'Europa-, per posar-los al dia, o tancar-los si no eren ajustables.

Tenim una llista de forns en els quals hi participa una de les empreses franceses que és la concessionària de la preadjudicació i de la qual es discuteix avui l'adjudicació definitiva que, ella mateixa es dirigia als administradors dels forns, és a dir, els propietaris de les comunitats locals -perquè a França són comunitats locals els que ho porten o territorials, de vegades- i, els hi deia que s'havien d'adaptar, i en alguns casos no hi van haver adaptacions, i l'empresa va decidir tancar -la pròpia empresa que era la responsable. Però, en altres casos s'han adaptat aquests forns i avui dia, abans de finals d'any -aquest any que som-, aquests forns francesos de mesures similars al nostre, més grans, i fins i tot més petits també, de tota mena, han arribat a... -del nostre que farem, vull dir eh?, que quedi clar- arriben a funcionar... arribaran a funcionar ja segons les directives europees.

Per tant, no s'ha de dir, i no es pot dir que el nou forn tornarà a ser un perill... no ho serà, el

nou forn serà un forn que serà equivalent a una...

(Se senten crits)

El Sr. síndic general:

Si us plau... si us plau, senyores i senyors del públic. Em sap greu una vegada més haver de tornar a recordar-vos que heu de mantenir silenci.

Puc entendre que aquesta qüestió aixequi molta sensibilitat, però, és escoltant les intervencions que hi pugui haver tant del Govern com dels consellers generals que es pot avançar en aquest debat.

Doncs, us demano una vegada més de mantenir silenci, si us plau.

Sr. cap de Govern, continueu.

El Sr. cap de Govern:

Espero recuperar els papers...

Gràcies Sr. síndic.

Mirin! En el moment en què haurà de posar-se en funcionament el nou forn... ha canviat tant la tecnologia ja ara, ja des d'ara, que avui en dia ja s'han inaugurat forns equivalents al que s'haurà de fer aquí a Andorra. I, aquests forns s'han fet en llocs que no són països tercers en els quals es vol vendre -al tercer món- tecnologies obsoletes sinó que són països d'Europa, de l'Europa amb més conscienciació ecològica com Alemanya, França, etc.

En aquests llocs els forns estan oberts i s'han obert fa poc o s'han remodelat fa poc, i treballen amb les condicions que treballarà el d'Andorra. I, treballen amb unes condicions que els hi permeten, en alguns casos, no haver de tenir el mateix percentatge d'incineració que a Andorra perquè poden, per la quantitat que tenen, fabricar més compost, etc, no?

Les condicions d'Andorra són les que tots sabem. Els abocadors que s'han fet a les muntanyes durant els anys en els quals no hi havia aquesta consciència pública que hi ha ara, són abocadors mal fets, també ho són alguns d'Espanya que tots coneixem, i no cal dir, i alguns de França, la majoria d'ells quan es van fer no hi havia coneixement de com es podia fer un abocador adequadament, o no es feia en tot cas, i els d'Andorra també són així.

Nosaltres en el Pla de residus... en el Pla nacional de residus vam començar la restauració com saben; el de Juberrí està completament restaurat, el del Maià es fa la restauració en aquests moments, el d'en Codina d'Ordino també i el de Setúria s'hi treballarà també... això és imprescindible tot i que haurem de tenir abocadors, aquesta vegada, ben fets per les escòries i les cendres, tot i que també, repeteixo, haurem de mantenir contactes per poder... -i fins i tot en els projectes- per poder exportar com a mínim les escòries que es poden valorar. Les cendres s'hauran de conservar segurament en llocs adequats, però no deixarem mai de pensar les possibilitats de què es pugui exportar qualsevol mena de producte sempre que es faci amb les condicions que exigeixen els nostres països veïns, no?

El que voldria afegir és que els elements ecològics sobre el forn, vostè ha dit que contaminarà el país posant en perill la immensa majoria del país... això no podrà ser així... no podrà ser així i no serà el Govern sol el que controlarà el funcionament del nou forn, serà la comissió de vigilància i seguiment i aquesta comissió hi tindrà una part molt decisiva per estar contínuament vigilant que amb el nou forn no passi el que ha passat amb el vell... no haurà de passar perquè el nou forn tindrà unes característiques inicials absolutament diferents. El nou forn s'ha de veure, el nou Centre de Tractament de Residus que és com és, és una indústria... una indústria no pol·luent situada en qualsevol lloc d'una ciutat. I, per què la situació no és predominant?... no és essencial en cap cas? Perquè aquests forns es poden situar en qualsevol lloc com està fent qualsevol ciutat petita en condicions similars a les que tenim a Andorra.

A partir d'aquí, és clar, és la polèmica sobre on el fem, és molt fàcil de dir-ho, des de la negació i que no.. que aquí... que allà... però, bé, no hi ha hagut alternativa, i torno al que va ser el principi. El primer forn quan tots, a Andorra, no sabíem el que era tot això, es van barallar per tenir-lo -les parròquies-... en canvi, ara no és així, i naturalment és lògic que no sigui així vista l'experiència del forn que ara hem tancat.

Per això deia que era una nova època perquè el forn l'hem tancat i, no l'hem tancat quan hem tingut els informes, i per tenir els informes, el volíem tancar immediatament...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Senyores i senyors, si us plau, una vegada més em sap greu de tornar a intervenir i em vaig repetint...

Teniu l'obligació, per assistir aquí en aquesta sessió del Consell General, de mantenir silenci i respectar les intervencions que siguin del vostre grat o no. Aquest és el principi de la democràcia, és la tolerància *vis à vis* d'altres opinions. Totes les opinions són respectables.

Vull dir, puc entendre la sensibilitat d'aquesta qüestió, però us demano que mantingueu silenci perquè aquesta sessió es pugui desenvolupar en la serenitat necessària i perquè el Consell General es pugui pronunciar amb total serenitat i sense cap mena de coacció.

Si us plau, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

La decisió de tancar el forn estava presa molt abans, com és natural, tan aviat com s'hagués pogut. Què condicionava el tancament del forn essencialment? Què fèiem amb les 150 tones diàries? Res més que això. La condició immediata era aquesta. Sabem que s'havia de tancar en qualsevol moment.

Nosaltres quan vam tenir... com vostès comprendran les gestions per poder traslladar residus fora d'Andorra no eren fàcils. Ningú pensava fa quatre anys o cinc que s'hagués pogut traslladar residus tal com surten i amb un tractament previ, l'origen o el destí -en aquest cas es fa el destí fins que tinguem el centre de tractament-... ningú pensava que això pogués ser una realitat.

S'ha pogut fer... -i ho hem d'agrair aquí públicament a les administracions d'Espanya i de la Generalitat-, s'ha pogut fer amb les condicions que s'ha fet, és a dir, amb una voluntat expressa del Govern de posar en marxa el nou centre de tractament amb uns terminis adequats per evitar de sobrecarregar cap mena d'abocador dels nostres veïns. I, això amb alternatives que no deixen d'estudiar-se també perquè tinguem també la possibilitat d'exportar cap a França, en això s'hi treballa. Són feines que les fa el Govern des de diferents ministeris, i com comprendran vostès no són feines que s'hagin d'anar explicant i detallant cada setmana a ningú perquè són feines que impliquen altres estats i, per tant, la comunicació i la manera com es negocia implica

cada part i tothom fa la comunicació que pot fer sobre les decisions en el moment que aquestes decisions tenen una base.

S'ha comentat que la base d'aquesta decisió vulnera

-no ho han dit vostès aquí, però ho hem llegit i ho hem sentit en algun lloc- que vulnera la... -vostè no ho ha dit, Sr. López, ja li avanço, ni la Sra. Forné tampoc... però, jo també vull dir-ho- que no vulnera de cap manera el Conveni de Basilea de l'any 2000. L'Estat espanyol ens va dir que es podria fer un protocol si fes falta per afegir aquests productes però que tal com és el Conveni de Basilea, el Tractat de Basilea per exportació de residus entre països membres - Andorra, França i Espanya ho són- aquest conveni es pot... les parts... complint els requisits que marca el Conveni poden autoritzar entre ells de manera bilateral l'exportació de residus temporal o permanentment, i això m'imagino que es fa en molts casos, i no cal que citem aquí casos molt més importants, no? Com el trasllat de residus de tipus nuclear, etc, que és una constant a Europa per anar d'un país a un altre a fer tractaments i a tornar els abocadors de determinats països.

Per tant, com que ara vam assolir la possibilitat d'exportar els residus durant el temps que construïm, la necessitat... i no perquè sigui una precipitació sinó perquè la decisió creiem que es basa legalment en totes les decisions que han pres i amb els assessoraments que hem tingut, ja podíem tancar el forn amb la certesa de poder baixar els residus a baix. És una certesa que sempre serà sotmesa a condicions i serà sotmesa, doncs, a possibilitats de què hi hagi dificultats en algun moment, però la decisió està presa i no n'hi havia una altra. No n'hi havia una altra perquè s'havia de fer un forn. No es va obtenir de cap comú cap altre terreny per fer un forn que no fos el mateix que ja tenim i, per tant, s'havia de fer al mateix lloc. Fent-lo al mateix lloc la lògica més essencial implicava desmuntar el vell i, a més a més, encara que no haguéssim tingut ni un sol informe -i aquí vull dir que hi ha molts països en els quals s'han tancat forns sense demanar informes de res... encara que no haguéssim demanat els informes, nosaltres, era evident que el forn s'havia de tancar, sense que cap tècnic ens ho hagués d'explicar. Això ho teníem prou clar, els polítics, des de fa com a mínim deu anys, això ho hem sentit tots aquí...

(Se senten crits)

El Sr. síndic general:

Si us plau... si us plau... senyores i senyors, si us plau...

El Sr. cap de Govern:

... Quan es va saber que el forn començava a estar saturat es va millorar el seu funcionament a base de treure-li el vidre, i això va ser a l'any 1966.

Quan es va fer això es va millorar la combustió... perdó 1996, és clar... 1996 i 1998... quan es va posar en funcionament aquesta part de la solució va millorar la combustió. Com sabem la combustió és la que... la millor combustió és la que evita que els productes que surtin del plomall del forn siguin més dolents i menys dolents, malgrat l'ideal que és que hi hagi els filtres adequats que són el que hi haurà en el nou forn. Però, el que s'ha de procurar és que la combustió sigui la més bona possible.

Traient una bona part de vidre es va millorar molt, per tant, es va fer una feina positiva per poder estudiar les possibilitats alternatives.

Alternatives es van intentar. Els hi asseguro que vam intentar saber si es podia prescindir d'incineració a Andorra. També vam estudiar si es podia tenir una incineració fora d'Andorra... és imaginable, hi ha llocs fronterers de països d'aquests que són plans, que les fronteres són geogràfiques però poc definides, de vegades definides per un simple riu, no?, però no hi ha muntanyes, en els quals es dona aquest cas, és dona l'intercanvi de... em sembla que al País Vasc francès i al País Vasc espanyol hi ha uns acords de cooperació i, per tant, era possible amb altres llocs. A Andorra això no era possible, no va ser possible en cap moment plantejar seriosament que el forn, el centre de tractament es fes fora d'Andorra.

Andorra necessita una autonomia certa i mínima en aquest aspecte per no haver de dependre de la bona voluntat dels estats veïns i, per tant, l'alternativa era un centre d'incineració.

Sobre el volum i sobre les quantitats a cremar, repeteixo el que he dit, hi podrà haver en tot cas el rescat si fes falta.

Jo li voldria dir a la Sra. Olga Forné també, com he dit abans, que el projecte constructiu permet durant aquests tres mesos la modificació d'aquest projecte o del que es pugui fer com a projecte, i em sembla que quan ha parlat de trasllat, no sé si ho he entès bé, però potser

m'ha semblat que parlava dels acords que es feien sobre el trasllat de runes de la construcció. No voldria que es confongués. Hi ha hagut una negociació perquè el trasllat de runes es fes amb degudes condicions. Tots sabem aquí, o molts sabem aquí, que molts anys no es feien adequadament i, per tant, es va negociar primer de tot aquest conveni pel trasllat de runes i dels productes que ja es traslladaven abans, no?: la ferralla, els olis, els cartrons, els olis de cuina, etc... les piles, i s'hi ha anat afegint productes d'acord amb el conveni firmat.

El centre de triatge d'aquestes runes ja existeix i per això han continuat baixant els camions amb terra, amb runa i amb runa industrial del país. I, amb això ja hem dit i hem repetit, i segur que estem tots d'acord que els països fabricants, que no són Andorra, ens han d'ajudar i ens hauran d'ajudar sempre a recuperar la resta dels productes industrials que han venut a Andorra i que han importat a Andorra en el moment que aquests productes es tornen a exportar adequadament, degudament tractats i destinats a abocadors degudament equipats.

Per tant, el que estem fent ara és avançar el centre de triatge dins del forn d'incineració del Centre de Tractament de Residus urbans i també preveient que el primer pas -i en això sí que hi estem tots d'acord- haurà de ser que dins de cada casa hi hagi la mentalització suficient perquè tothom ho faci.

Els resultats en d'altres països no són molt encoratjadors, i nosaltres creiem i estem segurs que és amb honor de la nostra gent del nostre país, que la gent està més mentalitzada aquí, i els ciutadans tindran molta més voluntat de reciclar a Andorra, de triar prèviament, sobretot de permetre el reciclatge a base de triatge, que enlloc més.

El Govern junt amb els comuns i amb la comissió de seguiment posarà en marxa noves campanyes -ja se n'han fet-... noves campanyes d'explicació, de sensibilització i de facilitació d'allò que s'ha de fer a casa per poder fer-ho més fàcil a la gent que viu a les cases, no? i també a les indústries.

Les indústries ja s'han seguit -ho va dir la Sra. ministra- s'ha anat a seguir indústria per indústria en casos concrets... no sé, impremtes, tintorereries, indústries que fan servir productes químics, i avui en dia per sort també canvien les coses a tot arreu... Les indústries de reciclatge i de recuperació permeten, doncs, per exemple

reciclar i recuperar els cartutxos d'impresora que són un...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern tal com li he dit abans al Sr. López que també s'havia excedit àmpliament del temps, li demano de poder continuar expressant-se però ràpidament, si us plau...

El Sr. cap de Govern:

Perdó... perdó...

El Sr. síndic general:

... per respectar al màxim el temps d'intervenció. Té encara uns minuts, però...

El Sr. cap de Govern:

Li demano disculpes Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Endavant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Jo voldria concloure dient que el Govern ha fet allò que amb assessoraments, i després de fer el Pla nacional de residus ja fa temps, que era adequat de fer, estem convençuts de què ho hem fet com calia, pensem que és la millor solució...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau... senyores i senyors del públic... senyores i senyors del públic, si us plau!

Si una altra persona fa una manifestació d'aquest tipus em veuré en l'obligació de fer-lo expulsar de la Sala.

Si us plau... si us plau... si us plau... Vulgueu deixar fer el debat de manera democràtica i amb serenitat.

Si us plau, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Clouré dient que el plantejament que hem fet és l'adequat, repeteixo aquí, però... i estem oberts, com he dit, dins de la comissió de seguiment i això, amb les quatre organitzacions ecologistes

amb les quals vam parlar, ho van acceptar de la mateixa manera que van dir, i sé que ho fan, de què ells volien tenir presència en aquest acte per ser-hi, i res més, i així ho han fet ells i, per tant, jo els agraeixo que ho hagin manifestat així, i públicament els tornem a convidar a què a la comissió de seguiment hi puguin ser, i puguin aportar les millores que es pugui en el contracte d'execució i en el seguiment posterior de la construcció i del funcionament d'aquesta planta de tractament de residus.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passarem a continuació a la intervenció del Grup Lliberal.

Sr. Guillem Valdés, sí, teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies Sr. síndic.

El projecte de llei sobre el qual debatem dos esmenes a la totalitat per part del Partit Socialdemòcrata i de quatre consellers del Grup Mixt és el Projecte de llei relatiu a la construcció i l'explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa.

Fem aquesta precisió ja que el debat no sempre ha semblat girar al voltant d'aquesta qüestió.

En quant a l'adjudicació del nou Centre de Tractament de Residus, entenem que és important que fem aquí un breu repàs històric del camí que ens ha dut avui fins a la votació d'aquest projecte.

La primera planta de tractament de residus de la Comella va ser un objecte de disputa per part dels comuns al principi dels anys 60...

El Sr. síndic general:

Si us plau... si us plau, senyores i senyors...

El Sr. Guillem Valdés:

... Com a símbol...

El Sr. síndic general:

Perdó Sr. Guillem Valdés.

Són ja massa vegades que m'obliguen a intervenir en aquesta sessió.

Procuro sempre ser, en la meua actitud, tolerant i permetre que hi hagi un màxim de debat, i permeteu-me que continuï podent exercir aquesta funció d'aquesta manera.

Sóc jo que presideixo el debat i abstingueu-vos, si us plau, de fer manifestacions.

Penso que són massa les vegades que he hagut d'intervenir per cridar l'atenció del públic assistent.

El Reglament del Consell General obliga a mantenir ordre i silenci.

Per tant, siguem respectuosos de la legalitat, si us plau, senyores i senyors.

Sr. Guillem Valdés, continueu.

El Sr. Guillem Valdés:

Sí, gràcies.

Deia, doncs, que la primera planta de tractament de residus de la Comella va ser un objecte de disputa per part dels comuns al principi dels anys 60, com a símbol de progrés, d'eliminació dels residus urbans, i sobretot com un estalvi important en transports diaris pel fet de tenir a prop la instal·lació i també com una font d'ocupació destacable en aquells temps.

A més el fet d'ubicar el forn incinerador en la seva parròquia tenia per contrapartida el de no haver de disposar d'un abocador de les escòries provenint de la combustió dels residus urbans.

En aquesta situació, la parròquia d'Andorra -en aquella època Andorra-, amb els arguments majors de ser a la vegada una parròquia central, i la parròquia més poblada va tenir el forn que es va ubicar en la zona de la Comella. Posteriorment aquest forn va ser reemplaçat l'any 1981, una vegada més en la zona de la Comella, amb la compensació dels terrenys d'Encorcers.

A principis dels anys 90 es va començar a veure que la capacitat del nou forn no podria seguir el fort creixement de residus generats, no tant pel creixement vegetatiu del país sinó també i sobretot, per l'augment de visites turístiques que en data actual s'apropen als 12 milions de visitants.

A més, les normatives i tecnologies d'incineració van conèixer forts avenços durant aquests anys, i el forn començava a estar desfasat tecnològicament en comparació amb el que s'estava realitzant en els països veïns i en particular a França i Alemanya. Forns que

encara avui s'estan substituïnt per nous forns d'incineració.

Malgrat això, no pas per una manca de sensibilitat mediambiental, però possiblement pel fet de passar per un moment de transformació important de les institucions andorranes amb la promulgació de la Constitució. No és fins al 1994 i sobretot, després de dos anys de Govern Lliberal en minoria, el 1997 que s'arriba a un moment d'estabilitat necessària, per encarar amb serenor temes com el del medi ambient, començant a posar en pràctica les mesures de protecció del medi sobre les quals havien estat treballant anteriorment persones com la Sra. Lídia Magallon o abans encara la Sra. Maria Reig.

Així doncs, durant els mandats liberals, es creen les recollides selectives de vidre i d'alumini, i es potencien les de cartró i paper, implantades encara de manera desigual, és veritat, en el conjunt de les set parròquies d'Andorra.

També s'aprova l'any 1996 el Pla de sanejament de les aigües i es comença a treballar en l'elaboració del Pla nacional de residus.

Però, és sobretot a partir de l'arribada de la Sra. Olga Adellach al cap del Ministeri de Medi Ambient el desembre... al setembre, perdó, del 1998...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau... si us plau...

El Sr. Guillem Valdés:

És sobretot, a partir de l'arribada de la Sra. Olga Adellach al cap del Ministeri de Medi Ambient al setembre del 1998, quan es dona un impuls definitiu a la política ambiental en aquest país.

(Se senten veus)

(Hi ha un silenci)

...Tornant al tema que ens ocupa, durant l'any 1999 es treballa en el Pla nacional de residus, amb el compromís de realitzar unes inversions sense precedents en matèria de medi ambient en el nostre país per tal de restaurar la qualitat dels nostres rius i de les nostres muntanyes.

(Se senten riallades)

El Sr. síndic general:

Si us plau, senyores i senyors del públic... una vegada més em veig en l'obligació d'intervenir en aquesta sessió.

Respecteu també a les persones que estan aquí presents en el públic i que escolten en silenci les intervencions que senten.

Doncs, vulgueu també, per ells, respectar aquest silenci, si us plau.

Sr. Guillem Valdés, continueu.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies.

Pensem que és important recordar tots aquests fets per evitar que la memòria selectiva d'algunes persones puguin donar peu a confusions i obviar els mèrits evidents de la Sra. Olga Adellach al capdavant del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient.

Volem recordar aquí les paraules, no pas d'un militant del Partit Lliberal, sinó ni més ni menys que d'un dels fundadors d'APAPMA, que deia en un article d'opinió recent en referència a l'actual ministra de Medi Ambient, i cito: "Recordeu que és qui ha tancat el forn, no qui l'ha obert. I és qui ara per ara coneix més bé com està el tema. Deixem que faci la seva feina, que en altres àmbits acumula més d'un èxit".

Tots aquests impulsos a la política ambiental sense precedents comparables en la història recent del país, s'haguessin pogut començar a fer en altres governs, i no únicament liberals.

És un fet que s'ha trigat prop de quatre anys en tirar endavant el nou Centre de Tractament de Residus, i avui estem en condicions de culminar aquesta gran feina en la que han participat dotzenes de persones altament qualificades en un llarg procés que tot seguit, de manera esquemàtica detallarem:

A finals de l'any 1998, doncs, s'agafa el compromís en aquesta Cambra de fer un estudi de la solució de tractament de residus més adient per Andorra, des d'un punt de vista tècnic i no polític.

Durant l'any 1999 s'adjudica la redacció del Pla nacional de residus, del qual es desprèn l'estudi de les diferents alternatives de formes de tractaments de residus, i la proposta de construir un nou forn d'última tecnologia que sigui respectuós amb el medi i que respecti el conjunt de les directives de la Unió Europea vigents fins a la data. Val a dir, que si bé sobre

aquest punt cap partit polític, repeteixo, cap partit va posar en qüestió la decisió adoptada, sí que és cert que només es va discutir la ubicació del futur forn.

El plec de bases per a la construcció d'un nou forn estava ja definit a manca només d'aportar unes dades tècniques per tal d'establir una projecció de la generació de residus urbans a vint anys vista.

És per això que durant el mes de maig de 2000 es va realitzar una campanya de caracterització dels residus sòlids urbans del Principat d'Andorra, document que va ser lliurat el 26 de juliol de 2000. A partir d'aquest estudi on es definien de manera precisa les característiques tècniques dels terrenys adequats per a la construcció d'un nou Centre de Tractament de Residus, i es va enviar una demanda el dia 2 d'agost de 2000 al conjunt dels set comuns d'Andorra perquè proposessin en acord amb els seus plans urbanístics, els terrenys públics que en cada parròquia poguessin complir els requisits descrits anteriorment, com alternativa eventual a la ubicació actual.

Val a dir que cap comú va proposar un terreny alternatiu a l'actual, i finalment...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau... si us plau... Sr. Guillem Valdés.

Si us plau... permeteu que hi hagi, si us plau, la confrontació d'idees que hi ha d'haver en tot parlament digne d'aquest nom.

Doncs, si us plau, no continueu en manifestar-vos perquè m'obligareu a prendre decisions que lamentaria haver de prendre.

Si us plau, Sr. Guillem Valdés continueu.

El Sr. Guillem Valdés:

Sí, gràcies.

Deia doncs, que cap comú va proposar un terreny alternatiu a l'actual, i finalment va ser el Govern el que va fer una preselecció de vuit terrenys repartits en tot el territori andorrà, per tal d'encomanar un estudi tècnic sobre quin seria el terreny més favorable per al futur Centre de Tractament de Residus...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau!

Si us plau Sr. nunci, miri a la persona que torni a fer aquest tipus de manifestacions perquè serà expulsada de la Sala.

Si us plau, continueu Sr. Guillem Valdés.

El Sr. Guillem Valdés:

Les conclusions d'aquest estudi es van exposar durant la compareixença pública en Comissió Legislativa de Salut i Medi Ambient del 2 d'octubre de 2001, determinant-se com a millor indret per a la ubicació del nou Centre de Tractament de Residus l'emplaçament de la Comella.

Com han pogut veure, el camí per arribar al dia d'avui a la votació de la Llei per la construcció i explotació del nou Centre de Tractament de Residus ha estat llarga i delicada, i és un fet que queda palès en el breu recordatori que hem realitzat que ningú, repeteixo, ningú a fet més per la protecció del Medi Ambient en aquest país que els governs lliberals...

(Se senten veus i riallades)

El Sr. síndic general:

Si us plau... si us plau, senyores i senyors... senyores i senyors, silenci!

Continueu Sr. Guillem Valdés.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies.

El futur Centre de Tractament de Residus, dissenyat en base al previst en el Pla nacional de residus, s'adaptarà a les normatives més exigents en matèria de protecció de la salut pública i el medi ambient.

Aquest comptarà amb una planta d'emmagatzematge, una deixalleria, una planta de tractament tèrmic amb recuperació d'energia i una instal·lació de compactació de residus urbans sòlids en bales.

No ens allargarem aquí a comentar les virtuts tècniques de l'oferta triada, ja que ho acaba de fer el Sr. cap de Govern. El que sí que volem destacar és que la nova instal·lació s'acollirà a la directiva 2000/76 de la Unió Europea segons la qual, no és que contami 1000 vegades menys que l'anterior planta, és que no produirà cap

mena de contaminació significativa sobre el medi.

Trobem important destacar això últim perquè cada un dels ciutadans d'Andorra tingui el ple convenciment de què això és el que imposa la directiva de la Unió Europea, a la qual estarà sotmès el futur Centre de Tractament de Residus. En efecte, el valor residual permès és el valor que la directiva considera equivalent a una emissió nul·la en dioxines, és a dir, el d'una dècima part de milionèsima part de gram de dioxina per metre cúbic de fum emès.

Per altra banda voldria destacar en l'apartat econòmic que l'oferta adjudicada, tot i les virtuts tècniques a les que ens referíem anteriorment és la més econòmica de les presentades si combinem el retorn del cost de la inversió i el cànon d'explotació. Trobem encertat, a més, el criteri del Ministeri de Finances segons el qual es va canviar el tipus d'interès variable pel retorn de la inversió en forma de cànon anyal a un tipus fix que s'ajusta als preus de mercat actual, més quan, tal i com ho acaba de dir el cap de Govern, el contracte definitiu que es signarà amb l'empresa preveu el retorn de la part d'inversió pendent en qualsevol moment durant el període d'explotació.

Avui se'ns demana en aquesta Cambra de votar a favor de les esmenes a la totalitat a la Llei presentades per l'oposició parlamentària, i des d'un sector de la població se'ns demana -o exigeix- una demora en l'adjudicació del forn per tal de prendre el temps necessari per evitar cometre errors dels quals la societat andorrana pugui patir en el futur.

El nostre estat de dret es basa entre altres, en la llibertat d'expressió, en el dret legítim a discrepar o recolzar el que es vota en aquest parlament, i finalment en la manifestació periòdica dels andorrans amb el lliure exercici del vot durant les eleccions.

Entenem, doncs, no només com a legítim sinó com a molt positiu que una part de la ciutadania s'expressi de manera lliure, malgrat no compartir bona part del que s'ha pogut dir durant aquests últims dies, i sobretot el fet que el nou forn incinerador continuarà produint contaminació, perquè això no serà veritat.

En aquest sentit volem expressar de manera clara i inequívoca als veïns de la Comella, entenent particularment la seva lògica preocupació, que són la primera de les prioritats del Govern i del Partit Liberal, i que

de cap de les maneres es farà cap acció dels quals en puguin sortir perjudicats.

Altra cosa és el que hem pogut sentir aquests dies des de la classe política andorrana, on s'han volgut donar lliçons de sensibilitat ambiental, quan mai s'havia impulsat de manera tan decidida la política ambiental en aquest país com durant els últims vuit anys, els vuit anys de govern liberal.

Hem hagut d'escoltar desqualificacions personals i hem estat acusats d'irresponsabilitat per part de polítics, quan el que s'ha fet, és prendre les mesures més dràstiques i contundents possibles davant els resultats d'uns informes encomanats pel Govern, per tal de protegir la salut pública d'un eventual risc per la salut, per molt mínim que aquest pugui ser.

Deia, doncs, que se'ns demana temps per reflexionar i prendre la millor solució per Andorra i les generacions futures. No pensen vostès, que amb quatre anys de reflexions, estudis, informes, viatges, debats públics i amb sectors de ciutadans no ens hem donat el temps suficient per prendre la decisió que segons el nostre humil entendre s'ajusti el màxim als interessos del nostre país?

Per últim, i ja acabo Sr. síndic, no se'ls hi haurà escapat que m'he referit a la majoria de les veus que s'han fet sentir durant aquests últims dies i també he fet al·lusió a les reaccions polítiques dels partits de l'oposició. Doncs bé, resulta que estem davant d'un dilema que en part m'ha quedat aclarit al sentir l'exposat dels grup parlamentari Socialdemòcrata i del Grup Mixt.

Aquest dilema pren forma en la dualitat del missatge d'un dels partits de l'oposició, o més aviat en l'evolució d'aquest missatge.

Per una banda hem pogut sentir les demandes insistents durant aquests últims anys en aquesta Sala del Consell General del Sr. Jaume Bartumeu demanant -i cito el Diari de sessions del 22 de juny del 2000-: "Quines mesures ha adoptat o està adoptant el Govern per concretar la construcció d'un nou forn incinerador de dimensió suficient que permeti complir una normativa europea actual en les emissions de fums i tòxics i la inèrcia de les cendres generades?" -fi de la citació.

En el mateix sentit hem recollit les sinceres declaracions públiques del Sr. Miquel Alís, president de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, que declarava durant la comissió legislativa del dia 2 d'octubre de 2001, no només que a partir de les explicacions

tècniques exposades per la ministra de Medi Ambient es constata que el millor indret per ubicar el nou forn era la Comella, però a més tenia la sinceritat de reconèixer que el que s'havia de fer era reemplaçar l'actual forn de la Comella que no funcionava bé per un nou forn no contaminant.

Però, per altra banda, en contraposició a aquesta cara amable i políticament responsable del Partit Socialdemòcrata, hem pogut sentir les declaracions de la cònsol major d'Andorra la Vella que no ha dubtat en realitzar declaracions, en un moment de lògica preocupació ciutadana, basades en l'oportunisme, contradient de manera flagrant els seus companys del Consell General, per tal de provar a la desesperada de fer ubicar el nou forn incinerador en una altra parròquia.

Aquesta actuació no és acceptable ni èticament, ni moralment, ni políticament, i a més està absent de les més mínima coherència ja que el fet de construir un nou forn incinerador que compleixi amb les directives de la Unió Europea i la ubicació d'aquest forn a la Comella, com hem dit, eren plenament assumides pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata abans del tancament del forn, i no s'entén de cap de les maneres que es posi en dubte aquesta postura pel fet ja intuït que el forn anterior estava desfasat.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Lliberal en l'exercici de la seva responsabilitat atorgada democràticament pel poble andorrà dona ple suport al projecte de llei presentat pel Govern i votarà en contra de les dos esmenes presentades pel Grup Socialdemòcrata i pel Grup Mixt -quatre consellers del Grup Mixt, perdó-, i ho farà convençut que s'ha triat la millor opció per Andorra.

Per altra banda, demanem fermament al Govern que faci tot el necessari per potenciar el reciclatge i la selecció de residus a l'origen. D'aquesta manera no només continuarem en protegir el nostre medi de la forma més eficient, sinó que a més, ens podríem fins i tot trobar en situació en cas de ser necessari en un futur, de posar el nostre forn a disposició d'alguna comarca veïna en just retorn a l'enorme mostra de solidaritat del Govern d'Espanya i la Generalitat de Catalunya al permetre'ns exportar provisionalment els nostres residus urbans.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, a continuació ha demanat la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

Sr. Jaume Bartumeu, si us plau, sí.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Era perquè sembla que hi ha hagut com a mínim el que se'n podria qualificar d'al·lusions, a part de què com que reiteradament vós mateix heu dit que aquest és el parlament on hi ha d'haver una certa confrontació, suposo que no només en ús del meu dret a replicar aquestes al·lusions sinó perquè hi hagi una mica de debat, em correspon poder prendre la paraula, no?

Miri, Sr. Valdés! Aquí ja en vam parlar al Consell de la setmana passada. Aquí els consellers socialdemòcrates no donem lliçons però tampoc n'hem de rebre. Aleshores totes les seves referències de si és admissible o no és admissible i si èticament i políticament les coses poden ser d'una manera o d'una altra després d'haver fet un panegíric realment admirable, li he de dir, de la ministra Olga Adellach, aquesta ministra a la qual el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i el Grup Parlamentari Mixt volia fer comparèixer en una sessió informativa davant del Consell General junt amb la ministra de Sanitat, i vostès es van negar a què aquesta compareixença fos possible, paral·lelament vostè aquí li llença tota mena d'elogis.

Miri! les meves declaracions de l'any 2000 són al Diari de sessions però és que n'hi ha d'altres, aleshores ja sé que com probablement al preparar la seva intervenció hi han participat també els equips de Govern, m'estranya de què no hagin anat més lluny perquè el Sr. ministre portaveu ja els té entrenats a buscar tota mena de referències en les meves intervencions i, quan jo estava a Govern, i avui se n'ha oblidat de trobar alguna cosa de quan estava a Govern. Potser és per la precipitació amb la que hem fet aquest Consell, no han tingut temps els seus serveis per trobar les referències.

Miri, les declaracions de l'any 2000 diuen el que diuen i parlen de contaminació, però li parlaré de les de l'any 1998, que són les del 2000 lògica conseqüència de les de l'any 1998. L'any 1998 vam fer una pregunta que va tardar mesos en ser contestada i quan va ser contestada per la nova ministra Olga Adellach,

com he estat repetint aquests dies, això que a vostès els hi molesta tant que ho repetim, des de l'any 1998 es va reconèixer, i aquí ho va reconèixer la seva ministra, de què pel plomall d'aquest forn sortia una intoxicació important de cara a l'aire que respiràvem tots plegats.

Des de l'any 1998 fins avui que l'han tancat no han fet gran cosa més que uns estudis, alguns dels quals ho ha dit el company Esteve López, ens els han amagat a nosaltres i a la ciutadania. Encara avui ens els estan amagant.

Ha fet una referència a la Sra. cònsol d'Andorra la Vella en uns termes que evidentment són de vostè

-com que jo no faig com vostès, jo no diré que no són admissibles, són de vostès, són del seu estil. Trobo estrany, per això, que no ens hagi parlat d'altres consols: ens podia haver parlat del cònsol de Sant Julià i el cònsol d'Ordino que són militants del Partit Lliberal i que en aquest tema tenen una actitud una mica atípica pel capbaix, no? Però, és clar, vostès donen lliçons només d'un costat; de l'altre no veuen aquests problemes, no? Potser que quan em contesti, em parli de quin és el paper d'aquests dos destacats militants del Partit Lliberal: cònsol de Sant Julià i cònsol d'Ordino, i quin és el seu paper en tota aquesta història. Jo crec que ens interessarà molt de saber-ho si algú no ho sap.

De moment gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A veure, per al·lusions havíeu demanat la paraula

Sr. Miquel Alís? És per al·lusions Sr. Miquel Alís?

Després tindrà la paraula el Sr. Esteve López en nom del Grup Socialdemòcrata i, a continuació... vostè també tindrà la paraula, sí Sr. Mas, si us plau és per respectar un ordre.

Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, després d'escoltar el Sr. Valdés, el Sr. Valdés d'una manera molt hàbil ha volgut aquí dir en aquesta Sala com si el Miquel Alís hagués triat l'emplaçament del nou forn. No és així! I jo vull recordar el que va dir el Miquel Alís després d'una discussió com a president de la comissió, que el que ressaltava de l'informe que ens va presentar aquell dia fet i demanat pel Govern és

que aquell informe deia que el millor lloc per ubicar el forn era la Comella, però aquestes no són paraules del Sr. Miquel Alís. Això per un costat.

Segonament. Nosaltres, el Partit Socialdemòcrata sí que estem d'acord amb l'informe, però és que no té res a veure amb el forn que vostès ens proposen ara. Vostès ens proposen ara un forn i d'aquí uns anys -ja ho veurem- amb una planta de reciclatge perquè el que diu -i li llegeixo la llei que ens han presentat-: "El centre estarà constituït per una planta d'emmagatzematge, una deixalleria, una planta de tractament tèrmic amb recuperació d'energia i una instal·lació de compactació de residus urbans sòlids en bales.". Aquí no parla de planta de reciclatge... aquí no en parla.

Nosaltres el forn que volem és molt diferent.

Volem amb prioritat una planta de reciclatge, que en això hem intervingut cada vegada... -el que passa és que potser no té l'última acta de la comissió- volem una planta de reciclatge i si després d'aquesta planta encara queda algun residu que no es pot aprofitar, que no es pot exportar, tenir un forn per cremar-ho. És completament diferent del que volem nosaltres.

De moment, per al·lusions, he acabat Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Mas era per al·lusions que volia intervenir?

El Sr. Jordi Mas:

Era per al·lusions, sí.

El Sr. síndic general:

Doncs, havíeu demanat la paraula. A continuació tindrà la paraula el Sr. Esteve López.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Era per al·lusions perquè el Sr. Valdés, *inclús* el Sr. cap de Govern ha fet referències al passat, i sobretot a l'any 1994, i en el Govern del 1994 i en la persona que compartia el Ministeri d'Ordenament Territorial i de Medi Ambient i darrerament s'ha comentat molt -i el Sr. Valdés ho ha acabat de reafirmar- que no s'ha portat una política mediambiental decidida fins aquests darrers quatre anys i volia recordar a la gent, i voldria que quedés constància que a l'any

1994, tot i ser un Govern -el Govern de l'Óscar Ribas- que va actuar tot just amb vuit mesos, vam crear la primera secretaria de Medi Ambient, i en vuit mesos la secretaria de Medi Ambient va crear tota una sèrie d'informes i de dictàmens previs i preparats, ja, per l'adjudicació.

Per tant, quan el Sr. Forné va arribar al Govern a l'edifici administratiu hi havia moltíssims estudis, entre d'altres hi havia el Pla director i diagnòstic de la recollida selectiva de residus urbans -la proposta d'adjudicació preparada-, el Pla director i diagnòstic de la recollida de residus específics, sanitaris, especials i tòxics, el Pla director i diagnòstic de l'estudi de viabilitat econòmica del Pla de tractament de residus del sector de la construcció, i pel que fa al tractament dels residus sòlids urbans i la planta incineradora, donada la importància del tema pel nostre Govern aquest s'havia de tractar com un tema de màxima urgència i, com a tal, a la data és a dir a finals de novembre quan vam marxar, ja hi era, i estava redactat el Plec de condicions corresponent a la concessió administrativa de la planta de tractament tèrmic de residus sòlids i urbans. Aquesta proposta estava per passar al Govern.

I, avui, jo... aquesta proposta no els hi va agradar al seu govern quan va arribar al 1996... perdó al 1995 -a finals del 1994- però, evidentment que podien canviar-la, *inclús* de color i modificar els plans, és a dir, no feia pas falta esperar vuit anys perquè es donés sortida a un pla de tractament com és aquest, a més a més en unes condicions polítiques molt diferents perquè nosaltres en aquella època preconitzàvem i recolzàvem fortament la recollida selectiva i com a últim recurs la incineració. Per tant, no fixàvem tampoc quantitats de residus importants per poder fomentar el forn.

Això vol dir que la política tal com va manifestar la companya Olga Forné, nosaltres no la podíem aprovar justament per aquests condicionants polítics.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Acabades aquestes intervencions, per al·lusions té la paraula el Sr. Esteve López pel Grup Socialdemòcrata.

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en primer lloc el que cal constatar és que el Govern en la seva intervenció no ha respost a la immensa majoria dels interrogants que plantejàvem...

El Govern no ens diu per quina raó no ha tramès al Consell General tota la documentació.

No ens diu per què hi ha informes econòmics i financers que els consellers generals, com a mínim els consellers generals d'aquest costat, els que estem a l'oposició, no hem pogut veure.

Tampoc ens diu res el cap de Govern de com és possible de què el dia 29 de maig, vostès poguessin prendre un acord basant-se en un informe del mes de juny, i m'agradaria que vostè m'ho expliqués, perquè jo, la veritat, no ho entenc.

Tampoc ens diu per quina raó els informes sobre aspectes econòmics de Shiller Abogados i de KPMG només fan referència a l'oferta que presenta la societat.

Nosaltres, el que hauríem volgut, el que és necessari saber són els informes econòmics sobre les dades i les magnituds que preveu el projecte de llei, perquè estem parlant de 12 milions d'euros de diferència. A l'oferta inicial... al que es presenta avui al Projecte de llei hi ha 12 milions d'euros -més de 2.000 milions de pessetes- de diferència que nosaltres voldríem saber com es poden justificar.

Ens diu que el cànon d'inversió, que va més bé, que surt més bé però no ens dona cap xifra... i està en contradicció amb els seus propis informes. Segons l'informe econòmic de KPMG... segons aquest informe econòmic el valor actual net per certificacions és de 41,1 milions d'euros pel Govern. El Ministeri de Finances, referint-se a unes magnituds diferents, referint-se a un tipus d'interès del 6,1% a setze anys ja ens diu que el valor actual net d'aquesta manera és de 48,3 milions d'euros. El Govern amb els seus informes està reconeixent que optar per aquesta forma de finançament està encarint... -per l'Administració pública- està encarint la quantitat de diners que ens costarà...

Vostès no ens expliquen perquè ho fan...

Finalment, tampoc hi ha hagut cap referència al motiu pel qual el Govern ha decidit fer el promig del cànon d'explotació de manera que, a diferència del que preveia l'oferta inicial de l'empresa ANDEOL, vostès han decidit pagar

més, uns quants milions de més cada any durant els primers anys de la concessió, avançar aquests diners. Això, des del punt de vista econòmic... no té ni cap ni peus. I, voldríem conèixer les seves explicacions... Jo penso que les voldríem conèixer tots.

Sr. Marc Forné és cert que jo he començat la meua intervenció parlant d'una tragèdia i aquesta tragèdia, Sr. Forné, crec que ho he explicat no és el tancament del forn... la tragèdia són els efectes que això ha tingut sobre el medi ambient i els possibles efectes... i jo no goso dir els efectes, jo dic els "possibles" efectes que pot tenir sobre la salut de les persones. Si per vostè això no és una tragèdia, per a nosaltres sí que ho és.

Aquest matí he estat fullejant el programa del Partit Lliberal de les darreres eleccions... Sr. Forné, al programa seu en cap moment consta que vostès tancaran el forn. El que sí que diu és que faran un forn nou, però no parla de tancar aquest...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau, senyors ministres...

El Sr. Esteve López:

Sí... no rigui Sr. Forné perquè és clar...les coses es demostren també...

Sr. Vicent, si vostè es mira el pressupost ho entendreà.

El pressupost d'aquest any, el primer objectiu de Govern en el programa Gestió dels residus és "mantenir al màxim l'operativitat de la planta d'incineració actual" -llegeixo i cito textualment el pressupost de l'any 2002.

És clar, vostè em pot dir: "Bé, al pressupost diem una cosa però després en fem una altra"... ja hi estem acostumats.

Miri! sobre el fet que vostè diu que s'han avançat i que han tancat el forn uns mesos abans perquè es podia tancar fins el mes de desembre del 2002.

Sr. Forné, vostè suposo que sap que a França des de l'any 2000 fins ara s'han tancat prop de dos-cents forns incineradors. No estaven obligats a fer-ho però hi ha hagut més responsabilitat.

Les autoritats s'han preocupat de verificar quin era el nivell de contaminació d'emissions de

dioxines i furans, i quan han vist que els nivells no eren acceptables no han esperat al desembre del 2002, s'han tancat abans.

Un altre dubte enorme que tenim és el dubte sobre les tones que es pretenen incinerar.

Nosaltres diem que considerem que és inassumible que no es pot acceptar que el Govern tingui el compromís, agafi aquest compromís de portar 45.000 tones cada any.

Miri! vostè ens ha parlat molt del Pla nacional de residus i, el Pla nacional de residus jo el conec i vostè segur que també, però, pensi que preveia -el Pla nacional de residus fet per vostès- que l'any 2005 s'incinerarien 40.900 tones i que a l'any 2020 s'incinerarien 46.400. Aquestes són les dades del Pla nacional de residus que, per cert, és un pla que no ha estat publicat enlloc, i que com vostè va dir, o la Sra. ministra en la darrera sessió del Consell va dir: "Va..., total finalment és únicament un pla..."

-parlant del pla de sanejament. Si el pla de residus preveu aquestes xifres, com és que l'oferta presentada per ANDEOL i amb la qual està basada tot el cànon d'explotació d'aquesta llei, en aquesta oferta es preveu que el primer any es cremaran 50.000 tones i que això anirà augmentant cada any fins arribar a les 59.400, al límit màxim per aquest forn?... on està aquí la política de reciclatge i de reutilització?... són uns interrogants que vostè no ens ha respost.

Una altra qüestió de la seva intervenció que no he entès ha sigut la relativa a exportar o a abocar les escòries... potser jo ho he entès malament, però jo penso que vostè ha parlat de què s'haurien d'exportar o abocar les escòries resultants del procés d'incineració que aproximadament ve a ser un 25% dels residus. Si això és cert... si això és així, i jo ho he entès bé, doncs, està en contradicció amb l'oferta presentada per ANDEOL... i, un aspecte que va ser molt valorat pels diferents assessors que vostès tenien en el moment d'avaluar les ofertes, doncs, es preveia que les escòries podrien ser reutilitzades aquí per una empresa que forma part del consorci... d'aquest consorci.

Evidentment, si això no és així potser que caldria replantejar-nos una altra vegada com s'han fet aquestes avaluacions. I, si allò que es va presentar amb l'oferta de licitació es complirà o no es complirà, i si no es compleix quines sancions hi haurà?

En relació al tema que vostè ens ha parlat del conveni d'exportació cap a Espanya, nosaltres

és un conveni que encara no coneixem si s'ha fet actualment.

Entenem que no és el conveni del 2000 sinó que deu ser un conveni nou, i ens agradaria que ens donés alguna explicació en relació a aquest conveni perquè no hem tingut ocasió de veure'l.

Sr. Forné, vostè ens deia que del forn fa molt temps que se'n parla, com a mínim deu anys, i jo penso que vostè déu fer prop ja de vuit que està al Govern. Els últims vuit anys són els anys que més s'ha parlat de problemes mediambientals. Pensi vostè que el tema de les dioxines es comença a parlar gràcies a un informe de Greenpeace de l'any 1996. A partir d'aquell moment és quan es comença a prendre consciència, tota la ciutadania, dels problemes que poden generar les dioxines i, en aquest sentit -i ho ha recordat fa un moment el Sr. Bartumeu- però, és clar a l'any 1998 es va demanar a Govern: per què no es feien, per quin motiu no es feien uns controls d'emissions de dioxines i furans? I, la resposta que es va donar en aquesta Sala va ser que no calia, que total en un o dos anys... en un o dos anys ja tindríem un nou centre de tractament. I això va ser a l'any 1998.

En relació a unes manifestacions que ha fet ara fa un moment, el Sr. Valdés, sobre responsabilitat o irresponsabilitat, jo sóc de les persones que he parlat de què hi havia responsabilitats... que hi havia, però, Sr. Valdés, les responsabilitats no són pel fet d'haver tancat el forn el dia 21 d'octubre. Les responsabilitats són per omissió, per negligència, perquè durant tots aquests darrers anys no s'han fet els informes per controlar el grau d'emissions de dioxines i furans i altres contaminants com els metalls pesants... Aquí és on hi ha la irresponsabilitat... és aquí, no el fet d'haver tancat el forn sinó el fet de no haver-lo tancat abans i les responsabilitats polítiques jo penso que hi són.

De moment és tot. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt té la paraula la Sra. Olga Forné.
Teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Tant per part del Govern com pel grup parlamentari s'ha volgut remuntar als orígens del forn incinerador que avui està tancat.

Se'ns ha dit des del Grup Parlamentari Lliberal que avui no s'havia de confondre el debat. Sr. Valdés li retorno el compliment. Quan nosaltres hem donat motius tècnics, econòmics i mediambientals que argumenten la nostra esmena a la totalitat, vostè s'ha limitat a fer un recull històric del que sense cap mena de dubte no està a l'ordre del dia d'aquesta sessió.

Li suggereixo, Sr. Valdés, que es torni a llegir l'ordre del dia que precedia la convocatòria d'aquest Ple i el plec de bases ja que a la vista de la seva intervenció desconeix totalment.

Pel que fa a la intervenció del Sr. Forné, on vostè diu que ha fet l'adequat, és evident que ho ha fet tard perquè precisament no fa dos dies que esteu governant, fa vuit anys, com ja s'ha dit en aquesta sessió.

Vostè ha parlat molta estona i finalment no m'ha donat cap solució a totes les contradiccions que he plantejat del plec de bases així com del projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Grup Lliberal vol intervenir? No?...

Sí, Sr. Guillem Valdés teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, molt breument. Ara pel que he pogut sentir del

Sr. Bartumeu sobre qui prepara les dades de les meves intervencions? Li diré sense falsa modèstia que me les preparo solet, i per demostrar que realment vostè té raó, i no tenim el mateix estil, li poso tota la meva feina a la seva disposició per a les seves pròpies intervencions.

En quant al Sr. Miquel Alís, jo no he dit en cap moment de què vostè hagi triat l'emplaçament. M'he limitat -com en el mateix cas que el Sr. Bartumeu- que no s'ho ha pres bé, i ho lamento perquè si recuperen l'essencial que he dit, jo no els he criticat, ans el contrari, els he catalogat de responsables per dir efectivament el que pensaven en el seu moment, i si vol no tinc cap inconvenient per tornar a llegir les citacions que he fet i d'altres que són perfectament legítimes i

que jo, sincerament, respecto i valoro positivament.

En quant al Sr. Jordi Mas, bé... està clar que en vuit mesos van poder fer molta feina i van preparar molts dossiers, però, preparar dossiers i emplenar calaixos és un procés d'intencions que dels quals no dubto. El fet és que ja sé que és impossible de fer gran cosa en vuit mesos però, de resultats no n'hem pogut veure gaires, i és una pena perquè segurament no ho haguéssim pogut fer.

En quant a la proposta del Centre de Tractament de Residus que estava tot just pendent per fer passada per Govern, estava una mica errat en la història perquè no és que no estès a punt de passar per Govern, si tinc ben entès va ser el Govern que se la va carregar.

En quant... per últim, ja, només afegir-hi que la Sra. Olga Forné... l'ordre del dia, té vostè raó, potser no me l'he llegit bé perquè si me l'hagués llegit bé potser hagués trobat la qüestió de confiança que vostè ha posat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A continuació té la paraula el Govern.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Breument, per dir que quan ha comentat el Sr. Esteve López la possibilitat de tancar o no tancar el forn, ha dit que enlloc es deia que es tancaria. Evidentment no crec que vostè pugui imaginar que haguem de mantenir un forn obert i l'altre també obert, no? El problema era la ubicació, l'emplaçament. Si s'hagués pogut emplaçar el nou forn en un altre lloc, potser... - si no hi haguessin hagut informes, és clar potser si el forn antic hagués estat bo hagués pogut continuar cremant i no haguéssim pogut recollir i trobar la solució de trasllat. Això, les dues coses van ser impossibles: trobar un altre emplaçament i al mateix temps deixar de tancar el forn. Fer-lo en el mateix lloc, amb el forn obert hagués estat un problema enorme de construcció, però, sobretot naturalment era per fer-ho, per tancar-lo el més aviat possible dins del marge que dóna tot l'estudi sobre els efectes dels productes que havien sortit del forn antic, que tot això són coses que s'hauran d'estudiar molt acuradament i que hi haurà d'haver un

treball d'experts i de llocs on s'hagi de decidir quines són les responsabilitats i quines són les autèntiques possibilitats de contaminació, o no. Tot això encara està per veure, perquè en aquest tema hi ha molt, molt poca literatura moderna perquè està poc treballat encara.

En tot cas, el Govern sap quines són les seves responsabilitats, i jo el primer perquè fa vuit anys que sóc aquí, és cert -pràcticament vuit anys.

El que vostè ha dit de què hi ha dos-cents forns tancats a França, em sorprèn però és possible. Deuen haver-n'hi moltíssims... si han tancat dos-cents és que devien haver-n'hi moltíssims més en funció de què en hi ha molts que són petits, que corresponen a 10.000 tones, 17.000 tones, hi ha tota mena de forns perquè al ser una competència local, doncs, es veu que ha de ser difícil la mancomunitat... i ho entenc perquè és difícil. A Andorra una mancomunitat de comuns per fer un forn incinerador hagués sigut complicat, però era competència del Govern, i així ha estat.

A partir d'aquí voldria permetre, si em permet Sr. síndic, que les senyores ministres puguin donar detalls tant sobre el tema financer: la Sra. Mireia Maestre, com sobre alguna de les qüestions que ha posat el Sr. Esteve López: la Sra. Olga Adellach.

El Sr. síndic general:

D'acord, en tot cas primerament, si us plau, si hi ha algun altre torn...

Cap torn?

Per al-lusions?... Per al-lusions, Sr. Mas?

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Únicament per recalcar dos coses al Sr. Valdés. Jo he fet la meva intervenció dient que la feina que vam fer nosaltres en vuit mesos, vostès hi han estat vuit anys...

Segonament, la seva manera d'explicar les coses sembla que hi ha dos eres, l'era Forné i anteriorment va haver-hi una època prehistòrica, no? i, per tant, volia remarcar que aquí la gent tenia sensibilitat i havia treballat per aquest sistema en aquest tema tan important com és el medi ambient i vostès l'únic que estan fent, en tot cas, és estendre aquesta cortina de fum de responsabilitat cap als anys 80, ja -perquè s'ha començat la història

als anys 80- i penso que no es bo. Penso que vostès han d'agafar la responsabilitat que els hi pertoca avui.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, si esperem el torn dels grups parlamentaris.

Sí, Sr. Esteve López pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, és només per replicar al Sr. Forné.

Miri, Sr. Forné! El que ens acaba de dir ara és una d'aquelles altres coses que ningú entén...

Vostès fan un plec de bases en el qual posen com a condició que no es comenci a enderrocar el vell forn incinerador fins que no estigui acabat el nou forn i fetes les proves. I, ara ens diu amb total tranquil·litat que naturalment s'havia de tancar el forn perquè és molt difícil construir un nou forn si el vell està en funcionament...

El que no s'entén és que: o una cosa o l'altra... perquè si és tan difícil construir el nou forn mentre el vell està en funcionament perquè s'exigeix al plec de bases que això sigui d'aquesta manera...?

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna intervenció? No?

Pel Grup Lliberal? Tampoc?

Doncs pel Govern, Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, quan nosaltres vam fer el plec de bases, una de les clàusules que vam posar és que les empreses que es presentessin a l'oferta proposessin millores per al forn incinerador de la Comella.

En aquest cas, totes les empreses no van presentar cap millora al forn sinó que van presentar, doncs, l'exportació dels residus.

Per això, en aquest moment es procedeix a aquesta exportació i, en tot cas, si no haguéssim sabut les dades de contaminació, la voluntat del

Govern era de què aquest forn es pogués tancar abans de finals d'aquest any.

D'altra banda, el Pla nacional de residus es va fer amb dades del 1998, per tant, ara que estem al 2002 tenim dades molt més actuals per poder preveure quines seran les xifres que s'incineraran al 2005, i d'acord amb les previsions que tenim avui, doncs, estem al voltant d'unes 47.500 tones que seran incinerades tenint en compte que hi hauràn noves recollides selectives com pot ser el paper i cartró i també, doncs, tota la recollida d'envasos a més a més de les recollides que avui en dia s'estan fent i, per tant, millorant aquestes recollides a través del pla de comunicació que també estem seguint.

D'altra banda, pel que fa al tema de les escòries i les cendres, dir que pel que fa a les cendres hi ha la previsió de què es puguin exportar perquè de fet al Conveni de Basilea, al qual hi estem adherits des de l'any 1999, preveu aquesta exportació i entenem, doncs, que podran ser exportats o bé a França o a Espanya.

També dir que pel que fa a les escòries es procedirà a un procés de maturació d'aquestes escòries i, per tant, aquestes escòries podran ser valorades pràcticament totes. Es podran reutilitzar i a més a més també l'empresa adjudicatària, doncs, té previst que puguin ser exportades aquestes escòries.

Si això és així, vol dir que a Andorra possiblement no tinguem necessitat de tenir abocadors, però de totes maneres com que som prudents entenem que si s'escau caldrà fer-ne un, però almenys que estigui en condicions, no com els que hem tingut fins ara.

D'altra banda, pel que fa al Conveni d'exportació de residus cap a Espanya, no hi ha cap conveni d'exportació de residus urbans cap a Espanya sinó que al mateix Conveni de Basilea -que com acabo de dir està ratificat des de l'any 1999- preveu que es puguin exportar els residus sòlids urbans i, de fet, doncs, està contemplat en l'apartat "altres" d'aquests residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Un altre torn pels grups parlamentaris.

Sr. Esteve López pel Grup Socialdemòcrata voleu intervenir?

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. ministra... probablement vostè té dades més actuals. L'única cosa que ens demostra això és de què el Pla nacional de residus que va ser aprovat pel Govern al gener del 2001 -si no vaig errat-, doncs, conté moltes incorreccions... perquè si vostès en aquest pla estan parlant d'unes quantitats de tones de residus sensiblement diferents a les que vostè ens diu ara...

A veure... miri! Jo, com he exposat abans en la meua intervenció, confio plenament en què els ciutadans d'Andorra som capaços de fer una feina de tria selectiva a l'origen i, en conseqüència, estic convençut que el nombre de tones a incinerar es pot reduir de forma molt important mentre a mesura que el nombre de tones de materials reciclats o reutilitzats vagi augmentant.

La segona qüestió que voldria que em perfilés, si us plau... vostè ens diu que les escòries podrien ser valorades. Jo em pregunto si seran o no valorades perquè en la meua intervenció d'abans he dit que l'oferta d'ANDEOL preveia que fossin valorades i no que fossin exportades i aquest era un dels elements importants que es va tenir en compte.

D'altra banda saber que si en el cas que no siguin valorades aquestes escòries, si s'ha previst algun tipus de sanció.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna intervenció? No?

Pel Grup Lliberal? Tampoc?

Per tant, doncs... Sí, Sr. Guillem Valdés... No?

Sra. ministra, pel Govern, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, el Pla nacional de residus es va fer amb dades del 1998. Si cada vegada que passa un any hem d'incorporar aquestes dades en aquest pla, possiblement avui en dia encara no tindríem un Pla nacional de residus aprovat pel Govern.

Les escòries seran valorades, Sr. López.

El Sr. síndic general:

Sí, altres intervencions pel grups parlamentaris?

Sr. López pel Grup Socialdemòcrata? Tampoc?

Pel Govern?

Sí, Sra. ministra de Finances vol intervenir?

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquí el procés d'aquest projecte és un procés molt complex, i és la inversió, -em puc equivocar-, la inversió més gran que s'ha fet en termes econòmics, en termes, també, d'envergadura de projecte i també hem vist la incidència social que també té.

Per la complexitat de tenir aquest projecte es va començar a parlar, és a dir, es va començar a fer el plec de bases amb tècnics, que sabien del que estaven parlant. Es va fer el plec de bases, es va iniciar ja fa un temps, i les ofertes, doncs, podien aportar... és a dir les empreses que ofertessin podien aportar millores.

A partir d'aquí hi havia un cert nombre de decisions que es podien prendre, una de les quals és fer una concessió, o que el Govern invertís i fes un forn com havíem fet fins ara, amb els nostres coneixements. Bé, sabem que el fet de gestionar un servei públic en concessió, i per tant, subcontractar-lo, és una decisió política; i a nosaltres ens sembla que és favorable sempre i quan s'hi pugui guanyar. No és que s'hi pugui guanyar sempre en cost, i això en som tots conscients, però sí que s'hi pot guanyar en el fet d'afegir els... és a dir, els recursos del Govern, socis tecnològics que ens puguin aportar innovació, experiència i també altres coneixements que nosaltres en aquest moment, doncs, no podíem tenir.

També té raó quan parlem de polítiques pressupostàries estrictes si es podria endeutar el Govern, es podria endeutar més. Ens sembla que els nivells actuals no són pas excessius, però ens sembla també que és més interessant poder conservar la capacitat d'endeutament per projectes que puguin necessitar inversions importants durant els propers anys. I per què? Doncs, perquè amb aquest projecte podíem incloure socis tecnològics, com he dit, i persones que hi entenen i que a més a més hi aporten capital.

Quan parlem de les diferents ofertes, els diferents informes van fer les seves valoracions

d'acord amb les ofertes que van entrar totes les empreses. Tot aquest procés és un procés viu, i no es pot dir, i compartimentar i dir que a partir de l'oferta inicial això es tanca, i aquí no hi pot haver cap més debat, perquè possiblement llavors cap de les ofertes no hauria satisfet tots i estrictament tots els criteris del plec de bases. I això no ho dic perquè estiguem modificant els plecs de bases a favor de les empreses, sinó que ho dic perquè aquestes empreses tenen un... és a dir, en el moment que reben el plec de bases fan unes ofertes, i després també hi ha modificacions en l'entorn que poden aportar millores.

En un moment també ens deia, Sr. López, que hi havia una empresa que econòmicament era més bona quant al cànon d'inversió que l'oferta finalment acceptada. Això era amb el benentès que es descomptés el cànon d'explotació, perquè aquesta empresa tenia un cànon d'explotació, com ja deu haver vist, bastant més elevada, i si se sumaven els dos cànon, doncs, l'oferta continuava sent més elevada.

Si parlem de l'oferta d'ANDEOL, ANDEOL va proposar un tipus d'interès que era variable, i durant tot el procés de revisió de les ofertes, el tipus d'interès d'ANDEOL es va demanar a l'empresa que ofertés un tipus fix. Totes les empreses van oferir un tipus fix o variable, és a dir depenia, també, cadascuna de les empreses en un moment donat, en què es van oferir aquestes ofertes al Govern. Els mercats financers han anat canviant, i no podien... és a dir, no era possible agafar una assegurança de tipus d'interès en aquell moment com perquè es pogués garantir per sempre més aquell tipus. Per tant, totes les ofertes tenien, en un moment, tancat un tipus d'interès. Quan es va continuar el procés, i la mesa de contractació així ho va fer, la taula, doncs, van haver-hi... és a dir, es va evolucionar en el projecte i es va demanar a ANDEOL que presentés un tipus fix. Per què volem un tipus fix? Em sembla que ja se n'ha parlat, però ho recordaré, doncs, perquè el que no podem és estar... és a dir, tenir els pressupostos del Govern amb les fluctuacions del mercat, perquè aquestes fluctuacions si van a la baixa, evidentment seran molt beneficioses, però si van a l'alça ens podem trobar amb problemes de finançament en un moment donat, perquè no era una cosa prevista. Per tant, quan anem amb un tipus d'interès fix, em sembla que el que estem fent és garantir un cost fix per l'Administració que pugui ser previst en tots els pressupostos futurs. I aquest tipus

d'interès, doncs, si separem la inversió, la inversió, doncs, té un 15% de fons propis, i té un 85% de finançament extern, de finançament part dels bancs. En aquest cas un banc d'un país. Si vostè aplica estrictament el tipus d'interès que es va ofertar en aquell moment, i si miréssim les taules o... és a dir *Bloomberg*, per exemple, el tipus d'interès oferta en aquell moment per tots els anys de vida de la inversió, i fem una mitja d'aquests tipus d'interès, veuríem que ens sortia un tipus d'interès per aquest projecte de mercat del 5,97%. En aquest tipus de mercat 5,97... 5,997, si en aquest tipus d'interès hi afegim la prima de risc que requereix l'inversor, que és en aquest cas el banc, d'un 1%, doncs, arribem a un tipus d'interès del 6,98.

D'altra banda, també, semblava que demanés explicacions sobre la retribució dels fons propis. Els fons propis, si les xifres que tinc aquí a sobre corresponen amb les seves, es tracta de 6 milions i mig d'euros, 6,6 milions d'euros. Aquests 6,6 milions d'euros necessiten una retribució, perquè és clar que si nosaltres estem acceptant que tinguem socis tecnològics i empreses privades que inverteixen en aquest procés, doncs, es demanarà una retribució d'aquests diners que estiguin aportant, com en qualsevol pla de negoci. En aquest, quan vostè feia la mitja de tot el que correspondria a la inversió, i parlava d'un 8%, doncs, és aplicar a aquest tipus d'interès el 6,98, afegint-hi també la retribució dels fons propis. Si en aquests fons propis que estan retribuïts entre el 17 i el 18%, primerament hi deduïm el cost del capital, perquè aquestes persones també hauran de buscar aquest finançament en algun lloc, almenys que el tinguin, però bàsicament les empreses normalment busquen finançament extern, estaríem parlant, doncs, també, d'un accés a la inversió de l'ordre del 6,7%, com en aquest cas farien per a la resta del projecte. És a dir que en aquest cas el 18% ja es veuria reduït. I si després, també, bàsicament les empreses estrangeres estiguessin comptant els seus impostos sobre els beneficis quan ells repatriïn aquests dividends a casa seva, doncs, també hem de fer una reducció del rendiment dels fons propis que ens quedaria per les empreses estrangeres de l'ordre del 6%, i de les empreses andorranes del 12%, inclòs Govern i FEDA.

Ara, si vol continuar fent càlculs, podem continuar. Els càlculs, si vostè considera, és a dir, si nosaltres considerem que la planta té el seu funcionament, el Govern també tindrà la

seva retribució dels fons propis que ha aportat, i si descomptem aquests fons propis, ens sortirà un tipus d'interès aproximat de tot el projecte del 7,73% de tot el projecte.

Ja està. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem al torn dels grups parlamentaris.

Sr. Esteve López, pel Grup Socialdemòcrata, té la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, li agraeixo les explicacions. M'hauria agradat més haver-les pogut tenir en un informe que fes referència, justament, a les condicions que preveu el projecte de llei. Jo trobo que és molt interessant que vostès facin informes i que ens digui que el valor actual net d'aquesta oferta, tenint en compte un tipus d'interès del 6,1% seria aquest. Però és clar, a mi això no em serveix de res. El que jo vull saber, el que m'interessa és que el Govern em faciliti la informació sobre les dades reals, no sobre unes altres dades que no tenen res a veure amb les reals. Això en primer lloc.

La pregunta seria: per què no s'ha facilitat aquesta informació als consellers?

La segona qüestió és que vostè, penso que ens està reconeixent que realment és així com jo ho deia, que per al Govern, el que al Govern li costarà, deixant de banda la seva participació amb els beneficis de la societat, contractar, el fer-ho mitjançant un cànon d'inversió, és un tipus d'interès del 8,86%. Vostè segurament ho deu saber. Jo, m'agradaria que ens pogués dir, ara, quin és el valor actual net que representa, amb aquestes condicions pel Govern, poder fer l'operació mitjançant un cànon d'inversió, quants milions d'euros suplementaris representa això.

I en tercer lloc, vostè no ens explica, vostè no ens diu, per què el Govern ha decidit de fer un promig per pagar el cànon d'explotació, de manera que en els primers anys es paguin quantitats molt superiors a les que s'haurien de pagar.

El Sr. síndic general:

Ja està Sr. López?

Sí, Sr. Alís volia intervenir per al·lusions? No? Per complement de la intervenció del Sr. López?

Doncs, teniu la paraula pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Estem parlant, i la ministra ens ha parlat del finançament d'aquest Centre de Tractament de Residus. Hi ha el tema de la concessió, ben entès nosaltres no hi estem d'acord. És una visió, no hi estem d'acord, perquè una de les coses, ja hem tingut 10 anys de Govern Forné i en pagarem 20 anys més. I aquí no hi estem d'acord.

El Sr. síndic general:

Si us plau. Si us plau.

El Sr. Miquel Alís:

És clar, el cost s'haurà acabat 10 anys més 20 anys més, ja fan 30. I penso que serà una mica massa pel país.

Després s'ha parlat de l'endeutament, però hi ha una tercera solució que és amb el mandat que queda, doncs, al Govern lliberal, el mandat que li queda fins al final, per pagar aquesta inversió anant a buscar els diners on sigui. Perquè, tant en concessió com en endeutament, aquesta inversió la pagarem tots els residents i per parts iguals. La Constitució d'Andorra no diu això. Diu que el que més té o més guanya, més paga. Llavors anem a buscar aquests diners amb el que queda de Govern lliberal, i paguem aquesta inversió. Aquesta és la meva proposta, és una tercera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna intervenció? No?

Pel Grup Lliberal? Tampoc?

Pel Govern té la paraula la Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Mestre:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la informació als consellers, vam entregar un informe junt amb la llei que ens

semblava que responia a aquestes... és a dir que comparava l'oferta inicial d'ANDEOL amb l'oferta final que estava a la llei. Si aquest informe no era prou clar, m'excuso, perquè la veritat és que el vam fer expressament per poder fer el seguiment des de l'inici fins al final. Quan em parla del VAN i que em diu que li digui la xifra, i que ho compari, la veritat és que no l'entenc massa.

El que li puc dir, és que si tornéssim a comparar les ofertes, i amb ANDEOL apliquéssim els criteris finals que hem tingut en compte, incloent el cànon d'explotació, ens aniríem a un VAN de 79,3 milions d'euros.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

En tot cas, Sr. cap de Govern, si els grups parlamentaris volen fer un torn?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sra. ministra en el seu informe, l'informe tècnic sobre el finançament del nou Centre de Tractament de Residus d'Andorra, podem nosaltres llegir una de les afirmacions que jo he fet abans. Podem llegir que el Govern va decidir aplicar, de forma teòrica, per poder comparar les ofertes un tipus d'interès fix d'un 6,1%, marge bancari inclòs, per una durada de 16 anys. Això és el que va decidir el Govern fer per poder comparar les diferents ofertes. I això és l'apartat 4 del seu informe.

Llavors, a continuació ens diuen que si a l'aplicar aquest criteri, el valor actual net és de 48.300.000 euros. D'entrada, ja ho he dit abans, el valor net aquest és superior en 6 milions d'euros, en més de 1.000 milions de pessetes, al valor net que tindria si s'optés per l'altre sistema, pel sistema de pagament via certificacions. I això no segons les meves dades, sinó segons les dades de KPMG.

La pregunta és: a mi em sembla molt interessant saber quin seria el valor actual net si el tipus d'interès fos el 6,1% a 16 anys? Jo li pregunto: per què en aquest informe que han fet especialment per nosaltres no ens hi ha posat quin és el valor actual net, tenint en compte que el tipus d'interès és del 6,98%, i que a més hi ha un marge de l'1,8% per la societat concessionària? Perquè jo no el sé encara aquest VAN. Per això li he demanat si vostè el sap. No la suma del cànon d'inversió més el

cànon d'explotació, sí únicament per poder comparar quin és el valor actual net del cànon d'inversió.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris? No?

El Govern vol contestar?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Miri, jo voldria dir al Sr. Alís, perquè li he de contestar el que ha dit, que és clar, ha encetat aquí un debat sobre com podríem fer un pagament d'una altra manera. Nosaltres, com vostès també, tenim un compromís electoral i ens atenim a ell, i és clar, hi ha una part del desenvolupament tributari que s'està fent, i que també està clar que el tipus de contracte que fem amb aquesta concessió i explotació, també, permet totes les possibilitats. Entre elles la que he citat abans del rescat en algun moment, com també és el cas del túnel. El moment en què les finances públiques hagin rebut l'aportació de noves figures impositives, que s'estan treballant en aplicació del nostre programa electoral per la qual vam ser elegits, hi haurà més possibilitats per l'Estat d'optar per altres vies, com la que proposa vostè, per exemple. Ara no hi són.

I el problema quin és? En un començament de construcció del forn durant els dos anys i mig de coll que necessito, o dos anys per construir-lo, hi ha un increment de cost, un sobrecost pel pressupost de l'Estat pel trasllat de residus. Era difícilment imaginable altra cosa si no fos que haguéssim obtingut el trasllat de residus a fora, tractats prèviament o tractats a destí com de moment es fa, però que es farà millor aviat, haguéssim hagut també de fer una inversió enorme en adequar uns hipotètics abocadors de residus comprimits, prensats. També tindrem la compactadora per preveure allò que ha passat altres vegades al forn i que tots coneixem, que s'ha espatllat, que s'han hagut de canviar graelles, i que hi ha hagut una acumulació en alguns moments de deixalles directament als abocadors, com es va haver de fer fa una colla d'anys. Això, la previsió que tenim és una compactadora important de molta pressió, perquè en el moment que s'hagi de tancar el forn per les revisions tècniques, que es podran fer en tota seguretat, es pugui seguir guardant

les deixalles sense haver de tornar a exportar, i poder-les després incinerar.

Per tant, tal com està previst tant els cànons com els interessos, que ha explicat la Sra. ministra, totes les oportunitats i totes les possibilitats hi són, i l'Estat, en qualsevol moment, podrà decidir d'aixecar aquesta llosa de cost d'interès i d'explotació posterior... d'interès, d'explotació no, perquè l'explotació sempre hi serà, en el futur en el moment que hi hagin els mitjans econòmics per fer-ho o no fer-ho si es vol seguir. I tal com a dit la Sra. ministra, amb un nivell acceptable pel pressupost, tenint en compte les prioritats que es marquen. I no solament és pel tema de residus, sinó també pel tema de tractament d'aigües. La inversió en tractament d'aigües que s'ha hagut de fer i que s'ha fet els últims anys és, com vostè sap molt bé, molt gran. Aquest Consell General sempre ha aprovat les partides destinades a això, i per tant aquesta despesa tan gran també forma part d'un increment potser més sobtat del que hagués estat millor de fer en un país com el nostre. Però ara que hi ha tota la consciència per fer-ho. Jo sóc també optimista pensant que hi podrà haver el màxim de triatge previ, el màxim de reciclatge, i evitar que aquest forn pugui mai esdevenir obsolet. Aquesta és la voluntat d'aquest Govern, i serà la de qualsevol Govern que hi hagi a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel grups parlamentaris, té la paraula pel Grup Socialdemòcrata el Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Jo entenc que el Sr. Forné tingui compromisos electorals amb els seus electors, vull dir que tots els partits en tenim. Però el compromís més gran que tenim és el de respectar la Constitució. I en la meua lectura, dic en la meua lectura de la Constitució, jo entenc que amb una despesa important com és aquesta, el que més té i més guanya en aquest país, més ha de contribuir. I així no serà així perquè pagant sigui per concessió o per endeutament, pagarem tots igual.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups?

Grup Mixt?

Grup Lliberal?

No?

Pel Govern alguna altra intervenció?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, a mi, em sembla que la darrera, bé... però això depèn de vostè, naturalment. El criteri més aviat, jo diria que és: el que contamina paga. I aquest també el tenen vostès al seu programa. En aquest cas jo crec que també s'hi ha de tenir en compte això. És a dir, ha de venir ara tota la política que tenim des de fa dos anys per practicar el triatge previ del reciclatge. Requereix també que tots plegats ens posem les piles -valgui la paraula- per preparar allò que també ha de ser el pagament equitatiu de la taxa per consum de deixalles de la manera que es fa en els països avançats en aquest aspecte.

L'altra alternativa de vostè és la que vostè proposa. No és la nostra, però jo comprenc que sigui la de vostè, naturalment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pels grups parlamentaris altres intervencions?

No?

Doncs si no hi ha cap més intervenció, doncs, passarem a la votació conjunta...

Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic, per anunciar que fent ús del dret que em dóna l'article 78 del Reglament després de la votació, el Grup Socialdemòcrata explicarà el sentit del seu vot.

El Sr. síndic general:

Molt bé Sr. Bartumeu.

Doncs, passarem tot seguit a la votació no havent-hi més intervencions. Us recordo que sí és sí a les esmenes, i no és no a les esmenes, i per tant, l'aprovació del projecte de llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Olga Forné Angrill : Sí
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

15 no; i 10 sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació, doncs, queden desestimades les esmenes, i atès que no han estat presentades esmenes a l'articulat declaro aprovat el projecte de llei.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia, el Sr. Bartumeu en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha demanat la paraula per explicar el vot.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic, i molt breument com indica el Reglament.

El Grup Socialdemòcrata vol que quedi constància que ha defensat aquesta esmena a la totalitat per tres motius principals. El primer és perquè considera que aquest forn, aquest forn que queda aprovat mitjançant l'aprovació d'aquesta llei al ser refusades les esmenes a la totalitat, és un forn que no és bo per la salut de les persones, que és fins i tot perillós per la qualitat de vida per la gent de tot Andorra, de tot Andorra.

El Sr. síndic general:

Alguna altra explicació de vot...

El Sr. Jaume Bartumeu:

No he acabat. He dit tres vegades, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Perdoneu. Perdoneu. Sí.

El Sr. Jaume Bartumeu:

I malgrat que les riallades del Sr. ministre de l'Interior i del Sr. ministre de Cultura que mantenen una compostura que no em sembla correcta durant tota la sessió d'avui, Sr. síndic. Us ho faig remarcar.

Doncs no he acabat, estava a la primera de les motivacions.

El Sr. síndic general:

Perdoneu Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

En segon lloc, el procediment emprat és un veritable escàndol malgrat les riallades que provoca a la taula del Govern. Se'ns ha amagat a nosaltres i a tota la ciutadania, documentació essencial, la qual hem estat requerint durant aquesta sessió, i tampoc se'ns ha contestat perquè se'ns està amagant aquesta documentació. Perquè el fet que se'ns amagui aquesta documentació ens fa arribar a la conclusió que pel Grup Liberal l'important més que la salut de les persones potser són els beneficis de les empreses amigues, a les quals

s'ha atorgat de facto una concessió que és, ja ho veurem...

(Se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Si us plau. Si us plau.

Srs. del públic, si us plau.

Sr. Bartumeu continueu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

... un gran negoci per uns quants.

Hem dit que regalava més de 10 milions d'euros. Ho ha dit el Sr. Esteve López en la seva intervenció. No se'ns ha contestat on va aquest cop de pilota.

Tercer i final motiu de refús. L'adjudicació ja s'ha fet abans d'arribar a aquesta sessió, i s'ha fet, entenem nosaltres, rient-se de la possible decisió del Consell General. Aquest és un forn, que contràriament al que ha dit el Sr. cap de Govern en les seves repetides intervencions, que no ens pot portar a arribar a una entesa amb els seus plantejaments. És a dir, no estem d'acord amb res amb la manera com s'està tirant endavant aquesta qüestió. Ni en la intervenció del Govern ni en la del portaveu lliberal, ni en les altres intervencions que hi han hagut ara al final de la sessió, han tret l'aigua clara d'aquest embolic. Del que sí hem tret l'aigua clara, gràcies a la ministra de Finances, és que tampoc s'ha respectat la Llei de contractació pública.

I per això insisteixo, i amb això acabo Sr. síndic, aquests són els motius principals que ens han portat a defensar l'esmena, i a manifestar públicament que aquest forn no és bo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra explicació de vot?

Si no hi ha cap més explicació de vot, doncs, s'aixeca la sessió.

(Són les 18.30h)